1969 OKT 27

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

KÖZGAZDASZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

XI. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM. ÁRA: 60 FILLÉR 1969. OKTÓBER 16.

A vállalati mechanizmus korszerűsítéséről

Hatáskörök decentralizációja a vállalatokon belül
Tevékeny részt vállaltak egyetemünk oktatói és hallgatói az új irányelvek kidolgozásában
– mondja dr. Varga Sándor tanszékvezető docens

AZ ÚJ GAZDASÁGI MECHANIZMUS kibontakozásának egyik fontos feltétele, a jelenlegi időszakban, a vállalati belső mechanizmus korszerűsítése. A gazdaságirányítás reformja a figyelmet a központi irányítás és a vállalat viszonyának korszerűsítésére fordította. A reform kibontakozása érdekében azonban szükség van arra, hogy a termelőegységeknél is korszerű belső mechanizmus fejlődjön ki. Mint ismeretes, az MSZMP-KB Gazdaságpolitikai Osztálya bizottságot hozott létre azzal a céllal, hogy elemezze a vállalati belső mechanizmus helyzetét, és dolgozzon ki irányelveket a továbbfejlesztés útjaira vonatkozóan. Ez a munka most utolsó stádiumába jutott. Megvizsgáltak több száz vállalatot, és ennek alapján dolgozott ki a bizottság fejlesztési javaslatokat. A munkában nagy szerepet vállaltak egyetemünk oktatói. A főbizottságot, egyetemünk rektora, dr. Szabó Kálmán vezette, és mellette több oktatónk is aktív szerepet vállalt a munkában. Részmunkálatok végzésébe egyetemi hallgatóink egy csoportja is bekapcsolódott.

A VÁLLALATI BELSŐ MECHANIZMUS korszerűsítése időszerű és fontos közgazdasági probléma. Ezért kértük meg dr. Varga Sándort, az ipari üzemszervezési tanszék vezetőjét, aki a belső mechanizmussal kapcsolatos munkálatok egyik részét irányította, tájékoztasson bennünket a vállalati belső mechanizmus reformjának kérdéseiről.

— A vállalati belső mechanizmus továbbfejlesztésével kapcsolatban irányelveket dolgoztunk ki — kezdte beszélgetésünket Varga Sándor. — Ebben a dokumentumban összefoglaltuk a korszerűsítés főbb irányait, feltételeit. Nem vállalkozhatom arra, hogy e szerteágazó problémakör valamennyi lényeges mozzanatát ismertessem egy rövid nyilatkozat keretében. Inkább csak 1—2 érdekesebb témakört emelnék ki.

— Sokat vitatott probléma a döntési hatáskörök telepítése. Mi az álláspontjuk ezzel kapcsolatban?

— Az iparvállalatok működési mechanizmusának egyik központi kérdése az egyes vállalaton belüli termelőegységek hatásköre. A hatáskörök telepítésétől függ jelentős mértékben, hogy a mikroökonómiai rendszerben biztosítva vannak-e az optimális döntés feltételei, adva vannak-e a lehetőségek a termelőegységek kezdeményezőkészségének kibontakozásához, hogy a vezetési-igazgatási apparátus fenntartása milyen ráfordítást igényel. Az új gazdasági mechanizmus életbelépése megteremtette a lehetőséget ahhoz, hogy a vállalatok észszerűen határozzák meg a termelőegységek hatáskörét. Több mint 200 vállalatnál részletesen elemeztük, hogy milyen hatáskörrel rendelkeznek a vállalaton belüli termelőegységek, a tervezés, a munkaerő-gazdálkodás, a személyzeti ügyek, a műszaki fejlesztés, az értékesítés, az anyagbeszerzés területén. Általában azt tapasztaltuk, hogy a hatáskörök telepítése vállalaton belül, elég széles körben, centralizáltabb a kívánatosnál. Egyetlen konkrét példát talán meg is említenék. Azt tapasztaltuk, hogy az iparvállalatoknál a beosztott munkások, illetve alkalmazottak alapbérének a megállapítása:

- ☐ a vállalatok 20—30%-ánál vállalati szintű hatáskör;
- ☐ az esetek 40—60%-ában valamely középszintű vezető hatásköre;
- ☐ a vállalatok 20—30%-ánál tartozik a bérmegállapítás a közvetlen vezető hatáskörébe.

— Úgy véljük, hogy ez a gyakorlat nincs összhangban azzal a követelménynyel, hogy minden dolgozó ügyéről ott döntsenek, ahol munkáját, magatartását a legjobban ismerik és értékelni tudják?

— Vizsgálódásaink alapján arra a következtetésre jutottunk, hogy a döntési hatáskörök optimális elhelyezésének biztosítása érdekében elég széles körben kívánatos egyes hatásköröket decentralizálni. A hatáskörök decentralizálása, a termelőegységek önállóságának növelése természetesen nem öncélú. A hatásköröket vállalaton belül úgy kell elhelyezni, hogy a legkedvezőbb feltételeket biztosítsák a hatékony gazdálkodáshoz. Ennek érdekében szükség van az indokolatlan centralizáció megszüntetésére; a döntési pontoknak az informáltság és az érdekeltség szempontjából legmegfelelőbb szinteken való elhelyezésére.

— Milyen előnyök várhatók a hatáskörök megalapozott decentralizációjától?

— A hatáskörök ésszerű decentralizációjával megalapozottabbá tehetők vállalaton belül a döntések, hiszen így a döntések ott születnek, ahol a legtöbb és a legmegbízhatóbb információ áll rendelkezésre és ahol az érdekeltség is megvan, továbbá az ügyek átfutási ideje rövidebbé válik, a döntések gyorsabban hozhatók. A hatásköri decentralizálással a vállalati felső vezetés terhelése csökken, mentesül sok operatív feladat elvégzése alól. Ez lehetővé teszi, hogy a felső vezetés nagyobb súllyal foglalkozzon a vállalati gazdálkodás szempontjából alapvető jelentőségű fejlesztési kérdésekkel.

— Melyek a hatékony decentralizáció megvalósításának feltételei?

— A decentralizációtól csak akkor várhatunk eredményeket, ha ezt a vállalatok megalapozottan hajtják végre. Az egyik alapvető feltétel a vállalati közép- és alsóvezetés színvonalának javítása. Gondoskodni kell egyrészt az alsóbb vezetők felkészültségének javításáról, másrészt több területen indokolt jó felkészültségű káderekre, vállalati szintről, termelőegységekhez átirányítani. Szükség van a gyáregységi, üzemi gazdasági-műszaki apparátusok megerősítésére is. Itt azonban el kell kerülni azt is, hogy szükségtelen párhuzamosság alakuljon ki a vállalati, valamint a vállalaton belüli termelőegységeknél működő szakigazgatási szervek működése között. Gondoskodni kell továbbá a hatáskörök átrendezésének szervezési megalapozásáról is. Szabályozni kell a hatásköröket, felelősségi viszonyokat. Ha ez elmarad, akkor a decentralizálás a felelősség elmosódásához, a vélt, vagy ténylegesen biztosított hatáskörök megsértéséhez, zavarokhoz vezethet.

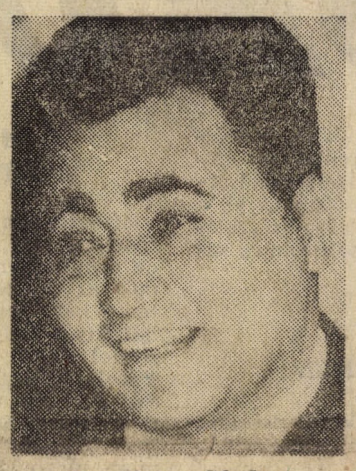

Dr. Varga Sándor

— Ismeretesek-e a decentralizációval kapcsolatban külföldi tapasztalatok?

— Mind a szocialista, mind a tőkésországokban tapasztalhatók decentralizációs törekvések. A vezető tőkésországokban az 1950-es években került előtérbe a decentralizációs irányzat. Érdekes azonban, hogy a 60-as években a tőkés vállalatoknál egy ellentétes tendencia: a recentralizáció jelentkezett. Számos olyan vállalat, amely korábban decentralizálta a hatásköröket, az utóbbi időben recentralizációt hajtott végre. A recentralizációra az esetek zömében azért került sor, mert a decentralizációt nem készítették elő, nem alapozták meg kellően. Ez is arra figyelmeztet bennünket, hogy vállalatainknál nagy gondot kell fordítani a hatáskörök átrendezésének megalapozására.

PONGRÁCZ GYÖRGY

KÁPRÁZAT

(Kulcsár József felvétele)

„Válás" olasz módra?

„La piu bella lingua del mondo e la lingua italiana".

Az olasz tanárok szeretik ezt hangoztatni a gimnáziumokban, naív és lelkes diákjaiknak. Mondják még azt is, hogy az olasz, világnyelv. Az említett tanulók elvégzik a gimnáziumot. Látszólag semmi sem különbözteti meg őket társaiktól; négy év elteltével ők is épp úgy érettségiznek, legfeljebb negyedik tárgyként az olaszt is felveszik.

Minden évben akad köztük néhány, aki sikeresen felvételizik az egyetemre. Az első hetek után azonban többen meglepődnek. A jobbik eset, ha már a tájékozódásnál. Tájékoztató hiányában a nyelvi tanszék hirdetőtábláiról értesülhetnek arról, hogy a négyévi nyelvtanulásuk pusztán „elvi" jelentőségű volt. Hiszen egy közgazdásznak a világ sok nyelvét kell ismernie, sőt beszélnie — kivéve az olaszt?! S nagyon szívesen vennék az olyan kezdeményezést, hogy legalább egy nyelvi csoporton belül lehetőségük legyen a középiskolában megszerzett tudás megőrzésére. Ne kelljen elválni az olasztól!

Amennyiben 10—12-ten kérik a csoport beindítását, illetve minimum 15-en jelentkeznek fakultatív olasz órákra, a rektor elvtárs hozzájárulását adja a beinduláshoz.

Zsembery Ágnes

CSENG A TELEFON...

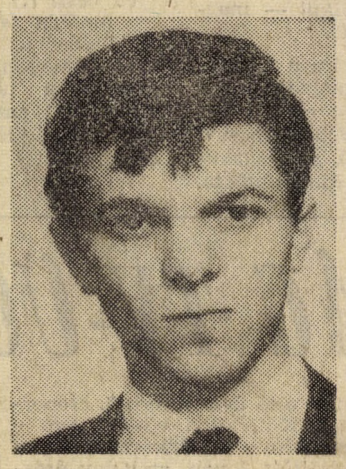

KEREKES SÁNDOR IV. évfolyam tanári „C" szakos hallgató. Első évtől kezdve alapszervezeti titkár. Három kollégiumban lakott a négy év alatt. Hobbyja a fotózás. Az általános kar küldöttgyűlése szeptember végén kari titkárának választotta.

Rövid bemutatkozás, Sanyi nem bőbeszédű, ha önmagáról faggatom. Beszéljünk hát másról.

— Hagyományos az út alapszervezeti titkártól a kari KISZ vezetésig. Mégis kevesen járják be. Ilyen eredményes volt az alapszervezetben végzett munkád?

— Nem mondhatnám. A „C" szak speciális helyzetben van az egyetemen. Az első két évben heti 37—42 óránk volt. Ennek felét is az Eötvösön hallgattuk. Elszakadtunk az egyetemtől.

A nagy leterhelés mellett csak a kultúr- és társadalmi munkában hajtottunk. Volt néhány jó politikai megmozdulásunk is. A fiúkat érdekelték valamelyest a politikai témák, a lányokat szinte semmi. Harmadikban már egy kicsit összerázódtunk. Próbálgattunk. Magam a Diákakadémia munkájában vettem részt. Az alapszervezet megbízásából a munkás- és parasztgyerekek támogatásának tervét forszíroztam a VB-nél.

Idén már csak heti 20 óránk van. Ez és a nagyobb alapszervezet is segít remélhetőleg, hogy nálunk is pezsgőbb élet legyen.

— Mint kari titkár, milyen problémákat „örököltél"?

— Eddig csak a kari vezetőségben folyt munka, igaz, főleg elméleti szinten. A tömegszervezet-jelleg megszűnt, mert a vezetők igen messze kerültek a tagságtól. Most szeretnénk mindenkit megmozgatni, szimpatikus programokat adni, hogy összerázódjon a társaság. Mindenkinek legyen valami munkája — ez a célunk. Vezessen vitakört, vegyen részt kiállítás rendezésében — egyszóval tegyen le valamit az asztalra.

Szeretném, ha megszűnne az egyes csoportok, szakok elszigetelődése. Ez eddig is sok probléma forrása volt és az még ma is.

Szeretnénk... igen, még folytatnom kell a sort. Szóval szeretnénk, ha a szakok és szaktanszékek, a szakok és az állami vezetés között jó kapcsolatot tudnánk kiépíteni.

Jó lenne, ha az elméleti vitákból gyakorlati munka születne. Általános volt, hogy több órás ülésezések után sem született határozat. Félórát kellene üléseznünk és három órát dolgoznunk. Ez még nekünk sem megy.

— Örültél, amikor megválasztottak, vagy csak a funkció terhét érezted?

— Örültem. Igazán. Megbíztak bennem. Tudtam, hogy enyém lesz ezután a felelősség. Nekem is jól kell dolgoznom, hogy a terveink sikerüljenek. Hogy megvalósulnak-e év közben, majd elválik.

A KISZ-bizottság szobájában cseng a telefon. Sanyi erre az interurbánra várt. Megkönnyebbült A tsz-ben fogadják őket a vasárnapi szüretre. Nem vendégnek, dolgozni mennek több mint háromszázan az általános karról. A pénz egy része a vietnami alapba kerül, másik részéből régi tervük válik valóra: megindulhat az akció a vidéki munkás-paraszt középiskolás gyerekek támogatására.

Kékesi Katalin

Nyertesek

A kultúrosztály által meghirdetett idei **plakátpályázat nyertesei. I. helyezett:** Szilágyi Erzsébet (I/4) 250,— Ft; **II. helyezett:** Lenner Mária (II. ipar) 150,— Ft. a 100 forintos **III. díjat** pedig Fodor Erika (I) kapta.

Kabarépályázat első díját nem adták ki. A **II. díjat:** 150—150 Ft-ot Borsi György (III. évf. terv-mat.) és Kosárka József (I/13), a **III. díjat** pedig Bede Béla külker. II/1 évfolyamos hallgató (100,— Ft) kapta.

Mennyit tanultok naponta?

Vita

Nem hozzászólásnak szánjuk a VITÁHOZ a Nevelési Bizottság szeptember 29-i ülésének ismertetését, hanem inkább a véleménycserék témakörét szeretnénk bővíteni. Reméljük sikerrel.

A másodévesek naponta átlag négy órán át hallgatnak előadásokat. Ugyanennyi időt töltenek el további tanulással. A harmadévesek szintén két előadást látogatnak naponta. Önálló tanulásra egy-két órát fordítanak.

A negyedévesek előadásokra alig járnak, tanulásuk napi egy-másfél óra.

Ezek a számok 80—90 hallgató tevékenységi lapjának feldolgozása után kerültek a Nevelési Bizottság számára készült vitaanyagba.

A tevékenységi lapok csupán kontrollt jelentettek egy sokkal szélesebb körű felméréshez, ahol 333 hallgató válaszolt többek között arra is, hogy hány órát tanul átlag hetenként. Bár a válaszok értékelése mindkét esetben vitatható, mégis szembetűnő, hogy a több mint 300 hallgató nagy része heti 41—50 órát tanul, ugyanakkor a tevékenységi lapok napi átlaga 7—8 óránál jóval kevesebbet mutat.

TÚL SZÉP

A bizottság tagjainak következtetése egyértelmű volt: a 333 hallgatóval végzett vizsgálat eredménye túl szép képet mutat a valósághoz képest! (Ennek módszertani hibák a forrásai.) Az adatokból kiolvasható tendenciák azonban megfelelnek az igazságnak.

Az előadások látogatottsága úgy csökken, ahogy feljebb haladunk az évfolyamokkal. A jól ismert okokat a tanulmány készítője nem ismétli, csupán egyetlen megjegyzést tesz: a diákok mindössze 1—2 tárgy előadásanyagát dicsérik fenntartás nélkül!

A heti tanulási időt részekre bontva a következő óraszámokat kapjuk: jegyzetolvasásra a kérdezettek legtöbbje **6—15** órát fordít; házi feladatainak elkészítésére: **0—5** órát, a kötelező irodalom feldolgozására pedig **3—10** órát. (Véleményem szerint sok esetben feldolgozás helyett inkább csak olvasásról van szó.) Az ajánlott irodalomra **0—2** órát szentelnek hetente hallgatóink.

PAPÍRON MAXIMALISTÁK

A számokból sokféle következtetésre lehetne jutni, de vágjunk elébük egyetlen hozzászólással. Az ülés hallgató meghívottja, **Hegedüs Éva** mondta: „Egy hétig próbáltam eleget tenni minden papíron előírt tanulmányi kötelezettségemnek. Bejártam minden előadásra, szemináriumra, elolvastam a jegyzetből a soron levő anyagrészeket, átvettem a kötelező irodalmat. Nem volt érdemes. Így sem tudtam meg többet, mint a jegyzetből."

Az előírt kötelezettség valóban sok — mint **dr. Balázs Béla mondta:** papíron maximalisták vagyunk. A tény pedig az, hogy nem sokan járnak az előadásokra, és keveset tanulnak odahaza, vagy a könyvtárban is.

Ahogy múlnak az egyetemi évek, egyre kisebb munka fekszik egy-egy vizsgajegyben, vagy szemináriumi osztályzatban. A IV. éveseket már az isten sem menti meg a diplomától — szoktuk mondani. Ebben a megállapításban valami azért sántít. Az ő tankönyveik sem vékonyabbak, mint az alsóbb évfolyamosoké, sőt, előadásaik, szemináriumaik s így vizsgáik száma sem kevesebb. Mi történik hát? Már megtanultak „tanulni", tudnak vizsgára készülni és vizsgázni.

Magyarázatnak azonban ez kevés. Alig tanulni, és sikeresen vizsgázni, csak úgy lehet, ha valaki igen jól meg tudja különböztetni a lényegest a lényegtelentől, vagy mondhatnánk úgy is rutinból tudja, mit fognak tőle kérdezni. S ha a tanulásra fordított minimális időt nézzük, csak egyet gondolhatunk: igen kevés „lényeges" elsajátítanivaló marad IV. éveseink számára.

Ez a felmérés is bizonyította, hogy a II. éven még folyamatosan, rendszeresen tanulók a későbbi években fokozatosan rátérnek a rendszertelen, esetenként teljesen ad hoc jellegű tanulásra.

SIKERES – SIKERTELEN SZAKASZOK

Némi vigaszul szolgálhat, hogy egyes szakok az eddig elmondottak alól kivételek. Az ipar, terv-matematika, a közlekedés- és tanár-szakosok rendszeresen olvassák a jegyzetet. Ami pedig még ennél is fontosabb, önállóan legtöbbet az elméleti, terv-mat, nemzetközi és ipar szak hallgatói foglalkoznak tanulmányaikkal, s ami meglepetés, legkevesebbet a tanár szakosok.

A leendő tanárok egyetemi éveit a kötelezően előírt és számonkért munkák végzése tölti ki. (Ime az egyik lehetséges magyarázat, hogy az összes iskolatípusban a tanárok többsége miért kedveli inkább a közepes tehetségű, de szorgalmas és így problémamentes gyerekeket!)

A vizsgálat egyetlen szakot az ipart tudta megjelölni, mint a reformtörekvések sikeres követőjét. Legaggasztóbb a tanár-szakok lemaradása.

ÉRDEKEL A SZAKMA?

Szakmai érdeklődésükkel mégsem az önképzéssel legtöbbet foglalkozó szakok, hanem a pénzügyesek és agrárosok tűnnek ki. Ide sorakoztathatóak még a külker, belker szakok is, de a tanár-szak ismét utolsóként kullog.

Az ellentmondó adatok láttán azonban önkéntelenül adódik, egy feltételezés.

Valószínűleg ott kulminál a szakmai érdeklődés, ahol a szakanyagok a legkevésbé elégítik ki az igényeket, vagy a tananyag csupán felkelti a kíváncsiságot, de egy sor kérdésben nem elégíti ki.

Ennyire igényesnek lennénk önmagunkkal, tanulmányainkkal szemben? Sajnos nem. A 333 hallgató közül 33% érzi úgy, hogy egyetemi munkája túlságosan leköti! Csupán 15% szeretne több elfoglaltságot, köztük 10 jeles és kitűnő tanuló. Legjobb hallgatóink igénye azért is figyelemre méltó, mert kis létszámuk ellenére magas arányt képviselnek.

IGAZOLT SEJTÉSEK

Az első átfogó vizsgálat a reform kezdete óta a bizottság oktató tagjainak jó néhány sejtését igazolta — ez tűnt ki a hozzászólásokból is. **Venczel Istvánné,** a tanulmány készítője így összegezi következtetéseit: „A hallgatók tényleges terhelése egyenetlen, és gyakran igen alacsony szintű.

Az egyes évfolyamok követelményei nem épülnek egymásra, vagyis nincs az egész egyetemi képzés idejére kidolgozott egységes követelményrendszerünk.

A követelményeket évfolyamról-évfolyamra fokozatosan növelni kellene és ezzel párhuzamosan hatásosabb ösztönzőket keresni, amelyek mind több munkára késztetik a diákságot. A tanulás, szakmai művelődés tervszerűbbé, rendszeresebbé tételével nem elég csak az első évfolyamon foglalkozni. Az egész évi munka mérője pedig nem lehet egyedül csak a vizsgán tanúsított tudás."

Dr. Bedő Gyula, a bizottság elnöke kifejtette, hogy a napi 8 órai tanulmányi munkát tartja optimálisnak. Ez az idő azonban rendszeres munkával teljen el. Jelenleg csupán 1—2 tantárgy kényszerít rendszeres évközi munkára. Ez pedig kevés. A heti 40—50 órás tanulásból legalább a fele időnek önálló oktató irányítása mellett végzett szakmai munkával kellene eltelnie.

A kívánalmak a bizottság munkatervében is, de elsősorban a jövő évi szakágazati képzésben kell realizálódjanak.

Különösnek tűnhet, ha ezek után leírom, hogy a Nevelési Bizottság vitaanyagának címe: **„Egyetemünk hallgatóinak szabadidő felhasználásáról".** A szabad időbe a tanulmány készítői az „otthoni" tanulással töltött időt is beleértették.

Amiről eddig nem esett szó, szórakozásainkról, pihenésünkről —, az erről készített felmérést következő lapszámunkban ismertetjük.

KÉKESI KATALIN

MÉG SÜT A NAP

(Kádár János felvétele)

FÓRUM

Szeptember 30. este 7 óra, klub. Vendégünk *dr. Szabó Kálmán* rektor. Az immár hagyományos év eleji beszélgetés elsősorban a vizsgáztatás rendjével, problémáival, a munkás-paraszt származású fiatalok helyzetével s az „elit"-kollégiummal kapcsolatos elképzelésekkel foglalkozott.

MÓDOSULÁSOK A VIZSGARENDSZERBEN

A korábbi gyakorlattól eltérően a második félévtől kezdve megszűnik a feltételes beiratkozás.

Ez azt jelenti, hogy aki a vizsgaidőszak végére nem teszi le eredményesen valamennyi vizsgáját és esetleges utóvizsgáját, félévet ismétel.

Kivételt csak a dékánok tehetnek nyomós indok (pl. betegség) esetén. Ezzel kapcsolatban a jelenlevők felvetették, hogy néhány tárgy (matematika, statisztika stb.) bukási arányszámait tekintve a hallgatók elég jelentős részét fenyegeti az évismétlés veszélye, az új intézkedés életbelépésével. Szabó elvtárs rámutatott, hogy a feltételes beiratkozás eltörlése megnöveli mind a vizsgáztatók, mind a vizsgázók felelősségét. Feltétlenül ösztönzőleg hat a hallgatók felkészülésére, de az oktatóknak is jobban mérlegelniök kell, mikor buktatnak meg valakit a vizsgán.

Nem lesz előrehozott vizsga sem, viszont újítás, hogy az oktatók egyes tárgyakból a gyakorlati foglalkozáson nyújtott teljesítmény alapján — *tehát kollokvium nélkül* — megajánlhatnak „kollokviumi jegyet".

Több hallgató beszélt arról, hogy egyes tanszékek nem körvonalazták megfelelően a vizsgakövetelményeket. A rektor elvtárs azt tanácsolta, hogy még a közeljövőben üljenek össze a hallgatók és a tanszékek a vizsgakövetelmények megbeszélésére, kialakítására.

A MUNKÁS-PARASZT FIATALOK SEGÍTÉSE

Megoldatlan problémák a munkás-paraszt-fiatalok segítése. Itt az egyetemen is, de legalább ennyire a középiskolában, tehát még az egyetemi felvétel előtt is. Valamit tenni kell, hogy ne kelljen jó képességű, de hátrányos helyzetből adódóan csak 12—13 pontot elért jelentkezőket elutasítanunk. Tavaly kezdődtek próbálkozások: elhatároztuk, hogy vidéki középiskolákban is tartunk konzultációkat a felvételi tárgyakból. Ez a törekvésünk anyagi és egyéb okok miatt meghiusult. Sok pénz kellene, hiszen a leutazó hallgatók úti- és szállásköltségeit fedezni kell.

A mostani beszélgetésen is kiderült, hogy az állami vezetés támogatja az elképzelést, s ígéretet kaptunk az anyagi fedezet legalább egy részének biztosítására is.

(A KISZ-esek pedig máris társadalmi munkavégzéssel szereznek pénzt az akcióhoz, — Szerk.)

„ELIT" KOLLÉGIUM

A „minta-kollégium" lényegét a rektor elvtárs úgy fogalmazta meg, hogy a magas fokú szakmai felkészültség megszerzése a tudományos munka alapjainak elsajátítását hivatott elősegíteni, emellett célja természetesen a sokoldalú, teljes, igazi kollégiumi közösségi élet kialakítása.

Az alapító tagokat már kiválasztották a másod- és harmadik évfolyam vidéki és pesti (!) hallgatói közül, s jelenleg a további tennivalókat tárgyalják meg.

A jövőben az „elit" kollégisták már másodéves korukban egy-egy oktató mellett ismerkednek a tudományos munka alapjaival, választott szakterületük ismereteivel. Az új típusú kollégiumról következő számunkban részletes tájékoztatást adunk.

Kurtán Lajos

Ejnye-bejnye

A jegyzethiány — sajnos közismert és megszokott dolog. Ezen minden érdekelt megpróbál segíteni több, kevesebb sikerrel. Így cselekedett az az elsős ismerősöm is aki filozófiatörténet és gazdaságföldrajz jegyzeteket kért tőlem, ezekre lévén szüksége. El is hoztam ezeket neki, és röpke egyéves tapasztalatom valamint jóhiszeműségem alapján telve bizalommal — egy levél kíséretében (amin hatalmas nyomtatott betűkkel szerepelt a címzett neve) leraktam a zsibongó közismert asztalára. Mikor ismerősöm érte ment, a levelet megtalálta (!), de a könyveknek hűlt helye volt. Gondolom, elképzelhető, hogy mennyire meglepődtem ezen, s elgondolni sem tudtam, mi történhetett. Csak arra következtethettem, hogy a felvételiztető bizottságok hanyag munkája következtében nyilván analfabéták is bekerültek az egyetemre.

Útóirat: Az illetőt filójegyzeteim fejében szívesen megtanítom olvasni.

Lantos Vera

— Biztos, hogy erre van a 306/a terem?

MI ÚJSÁG TV-ÜGYBEN?

Szeptember 13-án egyetemünk nemzetközi szakának IV/1—2 csoportja határozatot fogadott el, hogy részt vesznek a TV által meghirdetett „Televíziót minden tanyasi iskolának" mozgalomban. Egyben példájuk követésére szólították fel egyetemünk és az összes felsőoktatási intézmények hallgatóit.

Volt-e eredménye a felhívásnak, vagy csak egyedülálló vállalkozás maradt? — egy hónap elteltével megkérdeztük a kezdeményezőket, valamint a három kari KISZ-titkárt.

A nemzetközi csoportból **Gergely László és Tolnai Márton,** már kész eredményeket tud felsorakoztatni.

— Eddig négy napot dolgoztunk s úgy néz ki, hogy összejött a készülék ára. Szabad időben végeztük a munkát és igen nagy pozitívumnak értékeljük, hogy sikerült bevonni az akcióba az általunk patronált első évfolyamos 7. csoportot. Különösen emlékezetes a **szécsényi II. Rákóczi Tsz-ben** eltöltött 3 nap, ami úgy érezzük pótolta a szokásos őszi kirándulást is. Itt különböző munkát végeztünk az almaszedéstől a csávázásig. **És hogy milyen eredménnyel, azt mutatja a keresett 3000 Ft. 50 főnyi kollektívánk lelkesedéssel és akarással végezte a legnehezebb munkákat is.**

Udvarhelyi László, kereskedelmi kari titkár szintén pozitívumokról beszél.

— Szeptember 23-i kari gyűlésen fogadtuk el a határozatot a részvételre. A szervezés nem kari szinten mozog, hanem a csoportok önkéntes jelentkezése alapján. Úgy néz ki, hogy a karon patronált elsős csoportokat is be tudjuk vonni az akcióba. Az eddigi fogadtatás alapján minimálisan 70% megmozdulására számítunk.

— Milyenek a munkalehetőségek?

— Munkahelyekben nincs hiány. A különböző tsz-ek is szívesen fogadják az ilyen irányú ajánlkozást. Általában 30—40 fős csoportok mennek egyszerre, s 2—4 napot dolgoznak.

— Nem fog-e ez az egyéb társadalmi munkák rovására menni, gondolok itt például a vietnami akcióra?

— Semmi esetre sem. Időben is összeegyeztethető a két akció és a TV-mozgalom önkéntes.

Az általános karon a részvétel nincs munkatervbe véve. Erről kérdezem **Kerekes Sándor,** kari titkárt.

— Mi a társadalmi munkát egyszerre szervezzük az egész karon. 3 napot fogunk dolgozni, s az ebből befolyó összeget osszuk fel a különböző célokra. Fő feladatként jelöltük meg a munkás-paraszt származású hallgatók megsegítését, és ehhez szeretnénk anyagi bázist teremteni. **Szerintünk ez és a TV-akció ugyanazt a célt szolgálja.** Ezért nem szervezzük a csoportonkénti társadalmi munkát. Természetesen a tv-mozgalomhoz is hozzájárulnak. Véleményem szerint a mozgalomban foglalt politikai célkitűzést — más oldalról — így is el fogjuk érni.

Nagy Sándor ipar kari titkár november 7-ére jelölte meg az akció befejezésének idejét.

— A fogadtatás nagyon jó volt. A kari küldöttértekezleten 100 százalékos szavazati aránnyal fogadtuk el a határozatot. **A részvétel nálunk is csoportok jelentkezése alapján történik, a munkahely-szerzés viszont központilag.** A munkalehetőségek állandóan kint vannak a hirdetőtáblán és eddig még bőven van választék. Határozatot fogadunk el arról is, hogy a kar hallgatói által patronált elsős csoportokat az érdekelt alapszervek veszik pártfogásukba. Ennek kapcsán mind a hét elsős csoportot bevonjuk a munkába.

Simor István

A közgazdászképzés történetéből

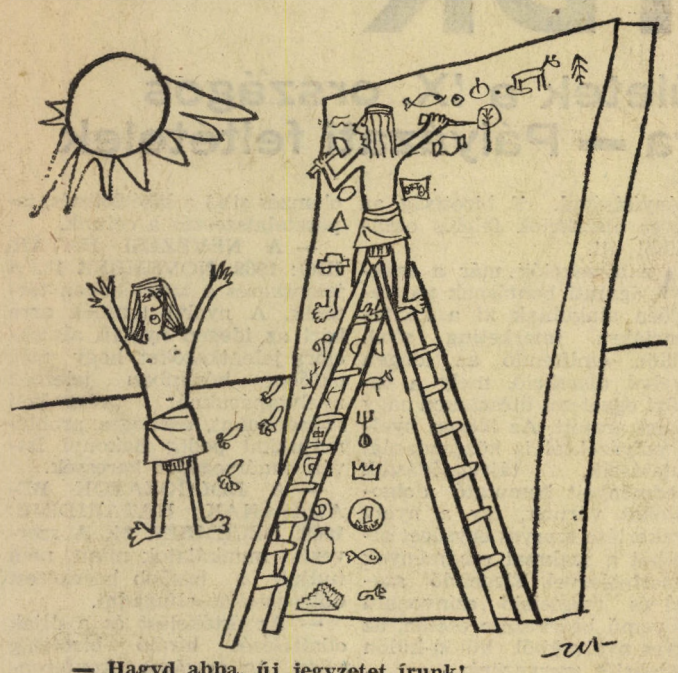

— Hagyd abba, új jegyzetet írunk!

(Halász Géza rajza)

Interjú ösztöndíjügyben

Más egyetemeken már régen elfelejtették az össztöndíjfizetést, mi pedig még a múlt héten is csak találgattunk, mikor lesz pénz. Bár már kezünkben az ösztöndíj, nem árt, ha egy kicsit megnézzük, hogyan is jutott oda. Ezért kerestük fel *Gáspár Lászlót,* a mat. tanszék adjunktusát, az Általános kar Ösztöndíjbizottságának elnökét.

— Úgy tudom, az Ösztöndíjbizottságok 3—4 nap alatt elvégezték munkájukat. Mi az oka, hogy mégis csak október 4-én kaptuk meg a pénzt?

— A pénz elosztását elsősorban a kezdeti problémák akadályozták. Nehezen készültek a KISZ-jellemzések, sok hallgatónak új kereseti kimutatást kellett kérnie, melyek nélkül az Igazgatási Titkárság nem készítette el az ösztöndíjak megállapításához szükséges anyagokat. A bizottságok épp ezért, csak szeptember végén (25-én) kezdhették meg munkájukat. Általában napi 8 órát tanácskoztunk, volt olyan kar, ahol még vasárnap is folyt a munka. Azt hiszem nem rajtunk múlt, hogy csak október 4-én fizethettek ösztöndíjat.

— Miből állt egy bizottság munkája, mennyire tudtak támaszkodni a kapott anyagokra?

— A bizottság felülvizsgálta a csoportok javaslatait és koordinálta azt a pénzügyi keretekkel. Általános elv az volt, hogy — kari vonatkozásban — egy-egy kategórián belül a kiosztott ösztöndíjak átlagának megközelítően egyeznie kellett a kategória átlagával. Ezt nagyjából — kis túllépéssel — el is értük. Természetesen egy-egy csoporton belül ezt nem mindig sikerült megvalósítani, de ez nem is volt cél. A bizottságnak vizsgálni kellett a kollégiumi elhelyezéssel és az étkezéssel kapcsolatos kérelmeket is. Sajnos a hallgatók által kitöltött lapok ezen a téren voltak a legkevésbé megbízhatók. Ezeknek korrigálása sok időt vett igénybe.

— Milyen szempontokat tartottak szem előtt az ösztöndíjak odaítélésénél?

— Az új ösztöndíjrendszer következtében kétféle ösztöndíj odaítéléséről kellett dönteni. Igen sok esetben kellett szociális kategória módosítási kérelmet tárgyalni és problémák adódtak a tanulmányi ösztöndíj megállapításában is. Az általános karon 60 hallgatónál javasoltunk kategóriamódosítást (egyetlen esetben sem felfelé, hanem minden esetben lefelé sorolás történt). Úgy tudom, hogy ezt mind indokoltnak tartotta és el is fogadta az egyetem vezetősége.

A tanulmányi ösztöndíj megállapításánál elsősorban az elért eredményt vettük figyelembe, de a rendelet értelmében — a kötelező tanulmányi feladaton kívül a diákközösségben végzett egyéb (tudományos, TDK, szakköri, sportköri) tevékenységeket és a KISZ-munkát is figyelembe vettük. Úgy vélem ugyanis, hogy nehezebb elérni ugyanolyan eredményt annak, aki a tanulás mellett komolyan dolgozik a mozgalomban is, mint annak, akinek egyetlen gondja a tanulás.

— Reálisnak bizonyultak-e a javaslatok és az indokolások?

— Voltak csoportok, amelyek nagyon szépen és lelkiismeretesen végezték munkájukat, de voltak olyanok is, akik mindenkinek a kategóriában megadható maximális ösztöndíjat javasolták, sok esetben minden indok nélkül. Például, néhol azért kértek magasabb ösztöndíjat, mert a tavalyi tanulmányi eredményeik jobbak voltak (vagyis idén romlottak) mások viszont azzal indokolták kérésüket, hogy az idén jobb az eredményük a tavalyinál. Mi igyekeztünk maximálisan figyelembe venni a csoportok javaslatait, de ezt csak ott tehettük meg, ahol a kérelmek reálisnak mutatkoztak.

— Jövőre vonatkozó javaslatai?

— A csoportok jobban ismerjék meg egymást, és reálisabban ítéljék meg munkájukat. Ha lehet már az első napokban jöjjenek össze és küldjék el a javaslatokat a dékáni hivatalokba, akkor már a jövő félévben hamarabb lesz ösztöndíjfizetés.

Sebestyén István

Egy hónap — és ami mögötte van

Gondolatok az ösztöndíjrendelet végrehajtásáról

MIRE E SOROK MEGJELENNEK, végre kezünkben (vagy már ki tudja, hol) van az ösztöndíj. Ideje tehát viszszatekintenünk az elmúlt hónapra, amely — az egész rendszer forradalmian újszerű voltához képest — szervezetten és simán futott le, és az ösztöndíj-megállapító munkára, amely — érthetően — erősen foglalkoztatta az egyetemi közvéleményt.

Talán nem szorul bizonyításra, hogy az új rendelet alapelve kitűnő: mechanikus számítások, automatikus kiutalás helyett egyénenkénti megfontolás, mérlegelés, tárgyává teszi a juttatásokat. Így lehetővé válik egyedi szempontok, körülmények figyelembevétele is. (Ez egyúttal szakítást is jelent azzal a felfogással, hogy az ösztöndíj egyszerűen „jár".) Emellett pedig a KISZ, a hallgatók maguk is széles körű beleszólási jogot kaptak az ösztöndíjak odaítélésébe.

Ennek voltak bizonyos veszélyei: Vagy egy merev átlagos (talán a személyeskedések elkerülésére), ami agyonütheti az egész reform szellemét, vagy pedig egy túlzott jóindulat: mindenkinek a maximumot, hiszen az egyetem a jó fejőstehén.

Azonban e második veszélyt eléggé egyensúlyozta az, hogy az Ösztöndíjbizottságok nem valami felső, különálló misztikus szervként jelentkeztek, amelyektől minél többet ki kell „csikarni", hanem diáktagjaikat kollektív fórum választotta, és az alapszervek képviselői is részt vettek üléseiken. Ez utóbbi a közvetlen kapcsolatot is biztosította, az információk tehát nem mechanikusan mentek át az oly gyakran bírált sokszoros áttételeken.

A szociális kategóriák megállapítása kevés problémát okozott. Világos volt, hogy a lejjebb sorolás kivétel csupán, és kevés alapszerv vitte túlzásba e javaslatot.

Figyelemreméltó —, ha nem is meglepő — viszont, hogy lejjebb sorolások nem történtek, pedig biztos, hogy néhány esetben ennek is lett volna jogosultsága.

TÖBB VITÁT OKOZOTT a tanulmányi ösztöndíj megállapításának szempontja.

Úgy gondolom, a gyakorlatban megdőlt az az elméletieskedő és konstruált probléma, hogy most „fizetést adunk a KISZ-titkároknak", „megfizetjük a világnézetet" stb.

Egyrészt a konkrét mozgalmi munkában sem a funkció, hanem a végzett munka mennyisége számít az értékeléskor, és egy alapszervi tag is végezhet ugyanolyan mennyiségű és értékű munkát, mint egy titkár.

Másrészt arról sem szabad megfeledkezni, hogy a KISZ-vezetők többsége igen áldozatkész, kemény és nehéz munkát végez. (Persze, nem a pénz reményében, hiszen ezt a munkát eddig is ugyanígy végezte!) Ennyit a szorosan vett KISZ-mozgalmi munkáról. De ahol a közéleti-társadalmi aktivitást, közösségi tevékenységet teljes komplexitásában értelmezték — beleértve a TDK-részvételt és a társaknak való tanulmányi segítést, politikai tájékozottságot és aktivitást az egyetem belső ügyeiben, kultúr- és sportmunkát stb. — ott az elméletieskedő és konstruált kérdés jogosultsága meg kellett hogy dőljön. **Egyszerűen arról van szó, hogy ha egyetemünk céljának a kommunista szakemberképzést valljuk, nem tekinthetünk el a fenti szempontoktól.**

Több egyetemen azt csinálták, hogy az alapszerveknek keretet adtak. Ez arra talán jó volt, hogy a jogtalanul követelőző közvetlenül érzékelhette, hogy társait károsítja meg. De ez nyilván gátolja az elvszerű véleményezést. Keretek persze végül is vannak, de magasabb szinten már inkább nivellálódhatnak spontánul is a megajánlások. Nálunk tehát az alapszervek elvi szempontok szerint javasoltak (A II. évfolyamon — helyesnek bizonyult döntés alapján — ezt a volt elsős alapszervek tették.) A gyakorlatban kiderült, hogy **a KISZ VB feltételezése többségében helyes volt: az alapszervek ki tudták alakítani maguktól a helyes mércét, a bizottságok elé általában megalapozott, helyesen indokolt ajánlások kerültek.**

(Más kérdés, hogy ahol ez nem így volt, ott a kari vezetőség nem mehetett el e mellett szó nélkül.)

AZ ÖSZTÖNDÍJ BIZOTTSÁGOK munkájukat igen lelkiismeretesen végezték, pedig nem volt könnyű dolguk. A karok nem kaptak kereteket, csak az átlaghoz kellett tartaniuk magukat. Mégis előfordult, hogy például a tanulmányi ösztöndíj megállapításakor szociális szempontokat kellett figyelembe venni (a megengedhetőnél sokkal nagyobb mértékben), ez elsősorban a IV.—V. kategóriásokat sújtotta, minimális körüli tanulmányi ösztöndíjat ítéltek meg számukra. — Elég kevés volt a maximumot kapottak száma is, pedig tudjuk, hogy elég sokan lemaradtak idén a Népköztársasági Ösztöndíj várományosai közül.

Összegezve: nem tudom pontosan, mi a helyzet a pénzkeretekkel egyetemi szinten; de a rendelet megfontolt, alapos és elvhű végrehajtásához feltétlenül szükséges, hogy az anyagi kereteket egyetemünk megkapja.

Hiszen ha a rendelet e formájában napvilágot látott, feltehetően megteremtették a végrehajtásához szükséges anyagi eszközöket is!

Bebizonyosodott, hogy az alapszervek ún. „fluktuáló" tagjainak részvétele hasznos és szükséges. Sokszor ki tudják egészíteni az írásos indoklásokat. Ezért nem fordulhat elő, hogy valamely alapszervet nem hívják meg! Az ösztöndíj-megállapítás mindig koncentrációs időszakban folyik — idén ez még csak a II. évfolyamot érinti, de két éven belül az összes évfolyamot —; fel kell készülni a szervezéssel is, hogy az alapszervek képviselői előkeríthetők legyenek.

ELÉGGÉ FELBORZOLTA A KEDÉLYEKET, hogy az ösztöndíjfizetés egy jó hónappal eltolódott. Azonban fel kell készülnünk arra, hogy ez minden év elején így lesz.

Egyrészt az alapszervi véleményezések is eltartanak egy darabig, de főleg az az ok, hogy a KISZ KB határozata értelmében kari szintig évente van választás. Az Ösztöndíjbizottság diáktagjait pedig csak a kari küldöttértekezlet hivatott megválasztani e felelős posztra.

Az már most nyilvánvaló, hogy egy kari küldöttértekezletet az ideinél rövidebb idő alatt előkészíteni lehetetlen. Az év eleji pénzhiányon azonban lehetne segíteni — e javaslat tudtommal már elhangzott, és megvalósítását nem érzem lehetetlennek — **szeptemberre egy bizonyos átalányösszeget lehetne kifizetni, amit aztán októberben az Ösztöndíjbizottság döntése alapján korrigálnának.**

Mindenki számára új volt még az ösztöndíjrendelet. Igazán nem csodálható tehát, hogy voltak problémák: előfordult, hogy egy-egy elvet, kritériumot nem egyformán értelmeztek az egyes alapszervek vagy akár az egyes kari Ösztöndíjbizottságok. A cikk elején említett helytelen tendenciák mellett szervezési hibák is előfordultak.

Mindezeket a tapasztalatokat a VB-nek, a kari vezetőségeknek össze kell gyűjteniük, értékelniük, levonniuk a megfelelő következtetéseket, hogy a következő félévi ösztöndíjmegállapításkor e hibákat már ki lehessen javítani.

A lényeg tehát az, hogy megtaláljuk a végrehajtás optimális formáit, megismerjük lehetőségeink körét és korlátait, megtanuljunk élni a jogokkal, amelyeket most megkaptunk.

Egészében talán elmondható, hogy a vártnál kevesebb zökkenővel, jól ment a végrehajtás, ami elsősorban számunkra öröm. Önmagunknak bizonyítottuk felelősségtudatunkat, érettségünket.

Domány András

Franciákról — frázis nélkül

A augusztus második felében, az UNESCO klubok szervezésében cserelátogatás jelleggel 14 francia diák érkezett hozzánk. A magyar cserecsoport jövő nyáron utazik Besanconba, az ottani UNESCO klub székhelyére, a híres egyetemi városba, de néhány napot Párizsban is töltenek az utazás résztvevői.

A magyar társaság, amely főként II. évesekből áll, izgatottan várta a francia csoportot a Keleti pályaudvaron. Ez a mondat már elkoptatott frázisnak hat, de tényleg ez volt a helyzet. Sokan már attól a ténytől: franciák, valami különlegeset, extrát, rendkívülit, szellemeset, vonzót vártak.

Megjöttek és (az egyik résztvevő szavaival élve) olyan hétköznapiak voltak. Kicsit hangosabbak, feltűnőbben viselkedők mint mi (bár voltak köztük egész csendesek is) egyáltalán nem öltözködnek fantasztikusan, pl. a lányok ruhája sokkal hosszabb, mint nálunk, majdnem térdig érő, kedvesek, barátságosak, de sok tekintetben flegmák. A legtöbben pesti partnereiknél, a többiek vidéki partnerekkel közösen, a Makarenkó utcai kollégiumban laktak.

A program nagyon dús, sőt túlzsúfolt volt; mindent meg akartunk mutatni — Budapest szépségeitől kezdve Szentendrén át egészen a Budapest táncegyüttesig. És a budapesti napokat egy balatoni hosszabb kirándulás zárta le. Végigjártunk minden létező múzeumot, megnéztünk minden műemléket, romot. Osztatlan sikere volt persze a halászlének és a cigányzenének.

Valamennyiüknek megtetszett a magyar népművészet, népi motívumos terítőket, blúzokat vettek. Sokan vásároltak magyar hanglemezt is — főleg cigány- és beatzenét, de a klasszikusok sem maradtak ki. A franciára fordított magyar könyveknek is nagy vásárlói voltak, sajnos ebből elég kicsi nálunk a választék.

Sokat beszélgettünk velük, s nemcsak a francia nyelv gyakorlása céljából — amely ennek a cseretúrának fő célja magyar részről —, de kíváncsiak is voltunk az ő véleményükre, a dolgok másik oldalára. Szóba került Franciaország és Magyarország gazdasági, politikai helyzete, a világpolitika kérdései, szociális ellátottság, divat, erkölcs... szinte minden. A társaság nagy része a haladó értelmiséghez tartozott és élénken foglalkozott a politikai kérdésekkel. Véletlen, hogy akik itt vannak, mindannyian érdeklődnek a politika iránt? — kérdeztem az egyetlen fiútól, Georges-tól. — Inkább megfordítanám a kérdést — mosolygott — az jön ide, egy szocialista országba, akit érdekel, mi lehet ott... Nagyon sok rosszat beszélnek rólatok nálunk, és mi kíváncsiak voltunk. Így nem csodálható, hogy jó néhányunk szülei nem akartak beleegyezni ebbe az utazásba...

Élénk figyelemmel hallgatták végig a Magyarország történelméről tartott előadást, éppúgy mint a jelenlegi helyzetről és gazdaságpolitikánkról, az új mechanizmusról szólót.

Nagyon jól összebarátkoztunk, és a búcsúesten a klubban, a jó hangulat ellenére fájt a szívünk és a másnapi indulásra gondoltunk, amikor így búcsúztunk: Viszontlátásra jövőre! És írjatok.

S alig telt el néhány nap, tényleg megérkeztek a levelek. „Valamennyien szomorúan értünk haza, ... úgy megszoktuk, hogy együtt élünk. Nagyon hiányoztok nekünk.

...Amióta hazaértem, szinte beleestem a magyar zenébe, a magyar irodalomba. Milyen kár, hogy olyan kevesen tudják, milyen nagy nép a tiétek és milyen nagy kultúrája van!...

Lapath Éva

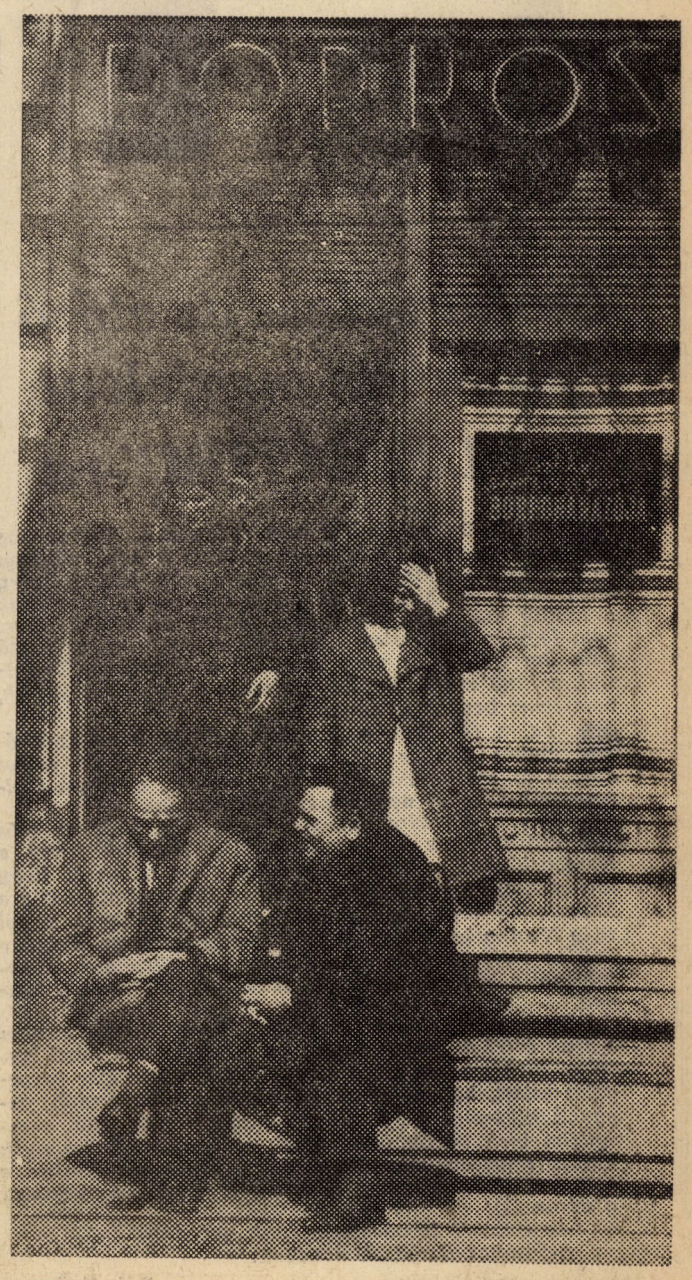

(Foto: Kulcsár József)

Ahová nemcsak „járni" kell...

Járunk egyetemre, járunk előadásra, szemináriumra, járunk moziba és színházba, stb., és ez nemcsak a magyar nyelv fonákja, hanem a helyzeté is...

Hadd szóljak most a szakszemináriumokról, ahová szintén nemcsak járni kell. Ez az „intézmény" az „életre" való felkészítés egyik fázisa.

Négy-öt hallgató, egy szakavatott (?) tanár vezetésével érdeklődési körének megfelelően egy szűkebb közgazdaságtudományi területen csoportos, úgynevezett „team" kutatásokat végez. A szeminárium szerepe a szakterületen kívül az önálló kutatás metodikájának elsajátítása, és tapasztalatgyűjtés a hasonló jellegű közös munkában való részvételhez. Tehát a szakszeminárium nem szeminárium a hagyományos értelemben véve, hanem munkaközösség, ahol a kutatás tárgya közös és a résztvevők saját kutatásaik, és közös konzultációk segítségével végzik feladatukat. A csoport tagjai, munkájukat egy, a szeminárium témájába illő, az előző kutatásokra támaszkodó diplomadolgozattal koronázzák meg.

Ez a rövid meghatározás, amit az olymposi istenek már elég régóta kiterveltek, node isten tervez, ember végez (a régi mechtnizmusban fordítva volt). Egyszóval a gyakorlat nem mindig igazolja ezt a célkitűzést.

A legnagyobb hiba az, hogy a szakszemináriumot „szemináriumi" foglalkozásnak tekintik, pedig nem az! Itt nem új ismereteket kell adni, sem pedig régieket felfrissíteni, hanem új dolgokat kell hozni. A hallgatók ne egy tizenegyedik könyvet csináljanak 10 másikból olló és ragasztó segítségével, hanem igyekezzenek a lényeget megfogni.

A szakirodalom bázis, és nem végcél.

Okos ember más kárán tanul. — Lássuk a mi szemináriumunkat (dr. Megyeri Endre: Beruházásgazdaságosság és nyereségérdekeltségi rendszerek).

A témaválasztásnál közösen megállapodtunk, hogy a vállalati növekedéssel fogunk foglalkozni. Az első munkafázisban irodalmat gyűjtöttünk, és hasonló témájú cikkekből referátumokat tartottunk.

Sokat vitatkoztunk a vállalati célfüggvényről, a vállalat növekedésének mérőszámáról. Meg kell mondanom, hogy az anyaggyűjtési munka — az úgynevezett témalapok készítése nem nagyon ment, részben gyakorlatlanságból, részben lustaságból. A cikkekről készített referátumok — különösen az idegen nyelvből fordítottak — nagyon sokat segítettek. Elsajátítottuk a magyartól eltérő terminológiát és látásmódot.

Szemináriumot csak akkor tartottunk, amikor elegendő anyag gyűlt össze; a „kötelező óraszám" betartása teljesen szükségtelennek látszott.

Mi az, ami nem sikerült? Elsősorban a témakoordináció. Az eltérő kutatási irányok inkább elkülönítették a csoport tagjait, és nem vezettek egy komplex kutatási eredményhez.

A nyári gyakorlat után most a szakdolgozati téma előkészítése és anyaggyűjtés folyik. Lehetővé vált, hogy a közelálló témákban dolgozzunk, a részeredményekről egymásnak referáljunk, esetleg publikáljunk is.

Az előttünk álló egy év alatt (a beadásig) nagy alapossággal lehet a választott témát kidolgozni. Elképzelhető, hogy a vállalati növekedés témájából egy tanulmánykötet is megjelenhet, amely több szakdolgozatot tartalmazna, ezek mindegyike a növekedés egyes aspektusait vizsgálná.

Röviden ennyit a célokról. A hangsúly az önállóságon van, ne kelljen az utolsó éves közgazdász hallgatót arra megtanítani, hogyan gyűjtsön anyagot, és a lényeget kihámozni. A szakszemináriumon csak arról lehet vitát rendezni, amire a vonatkozó alapismeretek megvannak. Ezért a közös munkában aktívan részt kell venni és nemcsak „odajárni"...

—KAZÁR—

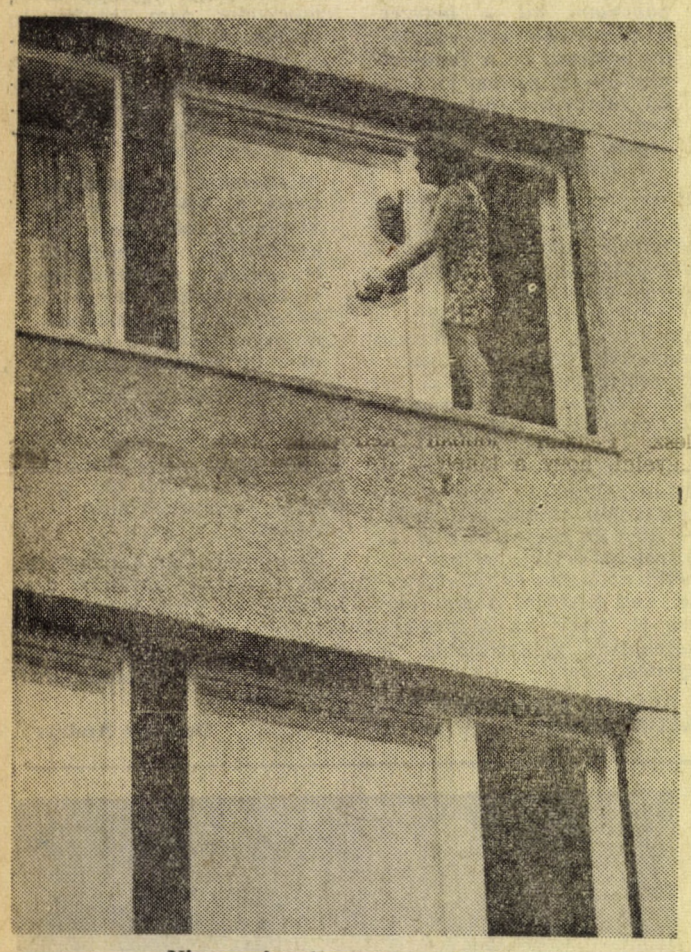

Nincs már pókháló az ablakon...

Szolid válasz az előző számban megjelent „ULTIMÁTUM"-ra

1 *Az Erőszakos Ember nem azért állt, illetve fog állni az egyetem kapujában, hogy minden élőlényt — esetleg az állatokat is? — elkergessen, hanem azért, hogy ne kelljen a látogatóknak feleslegesen felfáradniuk a klubig megtudni, hogy nem fogják beengedni. Mert nem fogják beengedni, még akkor sem, ha az illető nem karrierista, és nem könyököl a tömegben. Tudniillik a klub rendje az, hogy miután elfogytak a jegyek, nem lehet beengedni senkit.*

2 *Talán elkerülte a szerző figyelmét, hogy az Erőszakos Ember „Rendező" szalagot viselt (piros alapon fekete betűkkel), és megbízója az egyetem Kultúrosztálya, tehát nem ismeretlen személy.*

3 *Ennek ellenére teljesen igaza van, hogy az erős érdeklődésre való tekintettel célszerűbb lenne a Neoton-klubot az aulában rendezni. De addig is, hogy kielégíthesse zenei igényét, október 22-től látogathatja a Makarenkó utcai kollégiumot, ahol szerdánként hattól tízig Neoton klub lesz. S hogy szerda estéit ne moziban kelljen töltenie, már most felhívjuk a figyelmét, a bejutásnál a klubigazolvánnyal rendelkezők előnyben lesznek.*

Végezetül nehogy azt higgye, hogy humorát nem tudjuk értékelni, nem adunk be feljelentést a Pesti Kerületi Bíróságra az előre megfontolt életveszélyes fenyegetés miatt, hanem saját költségünkön hajlandók vagyunk kibérelni a Sportcsarnok egy ringjét, ahol nemzetközi bíró közreműködésével, szabályos körülmények között szívesen megnyugtatja az Erőszakos Ember a nagyerejű kovácslegény lelkivilágát, mivel Ő sem szereti a vérontást!

Az alibiből Rendezőgárdának nevezett
Erőszakos Emberek nevében:

Rák György

Idei gyűjtés

„A középiskolában gyenge tanuló voltam. Most már nagyobb felelősséggel rendelkezem. Erős elhatározásom, ha felvételt nyerek, szorgalmasan fogok tanulni és megállom a helyem az egyetemen."

„A közösségi életet az óvodában kezdtem."

„... Kiegészítő Parancsnokság »békében alkalmatlan, háborúban szakszolgálatra alkalmas« katonai alkalmassági osztályzatot adta nekem és ennek megfelelően kék katonai igazolvánnyal látott el."

„A kisgyermekévek hamar elteltek és vége lett a »gondtalan« életnek."

„Testileg-lelkileg megerősödtem, szüleim viszont idegileg tönkrementek."

„Mivel már a nyolcadik év végén az egyetemre szerettem volna menni, gimnáziumba iratkoztam be."

Iskolai jellemzésekből:

„Ebből kifolyólag világnézete országunk külső és belpolitikáját tükrözi."

KISZ-jellemzésekből:

„Nem szereti a megalkuvást. Nagy tanártisztelő."

„Halk humor jellemzi néha. Fiatalok társaságában, szórakozásaiban is jól érzi magát. Értelmes létére nem kedélytelen."

Szarvas László

TDK

Előkészületek a IX. országos konferenciára — Pályázati feltételek

Országos konferencia előtt áll a TDK. Felkerestük *Móczár Józsefet*, a népgazdaság tervezése tanszék gyakornokát, egyetemünk új TDK-felelősét, hogy tájékoztatást kérjünk az országos konferencia szervezési teendőiről és pályázati feltételeiről.

1 — Mielőtt konkrétan a konferencia előkészületeiről szólnék, szeretnék a TDK-munkával kapcsolatban néhány általános dolgot megemlíteni. Az egyik, hogy továbbra is *a tanszékek és hallgatók kapcsolatának szorosabbá és sokoldalúbbá tételét tekintjük a TDK legfontosabb feladatának*, azt, hogy a tanszékek vonják be az érdeklődőket a tudományos munkába, s ebből az együttműködésből TDK-dolgozatok is szülessenek. *Nem határoljuk el a jövőben sem munkánkat a szakszemináriumokétól, hiszen a hallgatók energiája véges, és nincs is értelme, hogy kétfelé dolgozzanak.* A fontos az, hogy törekedjenek a specializálódásra, az általuk kiválasztott részterület problémáinak igazán alapos megismerésére, elért eredményeinek továbbfejlesztésére. Színvonalas, a tudományos kutatás igényét tükröző munkát és dolgozatokat várunk, de természetesen nem szabjuk túl magasra a mércét.

2 — A felszabadulás 25. évfordulója tiszteletére kerül megrendezésre, A IX. ORSZÁGOS TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI KONFERENCIA, 1970. MÁRCIUS 23—25. KÖZÖTT TÖBB SZEKCIÓBAN. A MARXIZMUS ÉS KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYOK SZEKCIÓ ÜLÉSEIT EGYETEMÜNK KÉSZÍTI ELŐ ÉS RENDEZI MEG, a közeljövőben alakuló szervező bizottság irányításával. E bizottság az egyes alszekciók felelős oktatóiból áll.

Az alszekciók már a szakágazati bontásnak megfelelően alakulnak ki a konferenciákra (marketing stb.). Külön említendő az idegen nyelvű alszekció, mely a tavalyi egyetemi ülésszakon nagy sikert aratott. Az idegen nyelvi pályázóktól is közgazdasági kutatásaik, tájékozódásaik eredményeit bemutató dolgozatokat várunk, így a nyelv gyakorlása szerves egységet alkothat a szakmai eredmények ismertetésével. Elegendő számú és megfelelő színvonalú pályamű beérkezése esetén, az egyes nyelvekből külön-külön alszekciót szervezünk.

— *A tanszékek által összeállított témajegyzékek nem azt jelentik, hogy kizárólag belőlük választhatnak a pályázók. A korábbi gyakorlattól egyezően, bármely közgazdasági témájú dolgozatot elfogadunk.* Néhány — egyetemünkön még nem oktatott — téma kiírásával (mechanizáció, rendszerelemzés stb.) a kísérletezés, tapasztalatszerzés a célunk.

— A NEVEZÉSI HATÁRIDŐ: 1969. NOVEMBER 15. A jelentkezés a tanszékeken történik. A nyelvi tanszék arra kéri az idegen nyelvű alszekcióra jelentkezőket, hogy még október hónapban jelezzék nyelvtanáruknál részvételi szándékukat, esetleges problémájukkal pedig Bakonyi István tanársegédet keressék.

— A DOLGOZATOK BEADÁSÁNAK HATÁRIDEJE: 1969. DECEMBER 31. A szervezési munkálatok miatt, nem tudjuk a később beérkezett dolgozatokat elfagadni.

— Az értékelést és a díjak odaítélését bíráló bizottság végzi. Az országos konferencián a legjobb dolgozatok kerülnek megvitatásra.

— Arra kérem hallgatóinkat, hogy minél többen vegyenek részt a pályázaton, oktatóinkat pedig arra, hogy minden szükséges segítséget adjanak meg a pályázóknak — mondotta Móczár József.

Kurtán Lajos

Elképzelés

EGYETEMÜNK ÉLETÉHEZ szorosan hozzátartozik az önálló kutatás, a hallgatók tudományhoz szoktatása. Mindezidáig és reméljük „új reneszánsza" után ezután is egyik legbiztosabb pillére a TDK, illetve az azt segítő mozgalom. Az eddigi gyakorlat jószerént csak másodévtől felfelé érintette a hallgatókat, de, sajnos, őket sem a kívánatos mértékben.

Úgy gondolom, hogyha meglehetne szervezni a TDK-t, mint az első-másodévesek valóban vitális mozgalmát, már nagyot lépnénk előre.

Ennek okai a következők: az első évesek szakmai érdeklődése még nem annyira kötött, problémáik igen széles skálán jelentkeznek, erre utalnak a fakultatív oktatás tapasztalatai. Lelkesedésük, és a középiskolából hozott önképzőköri szellem még élő. (A TDK mozgalomjellege megítélésem szerint egy egyetemi-önképzőkör stílus kialakításán múlik.) Alkotásaik még sokkal inkább csoportos termékek. Azzal, hogy a TDK a fakultatív oktatásnak mintegy azt összegező publicitást adna, serkentené az itt-ott bizonytalan elsőéveseket. Lehetőség nyílik egyéni és csoportos szakmai „bemutatóra".

MÁSODÉVEN HASONLÓK az érvek; itt csupán inkább az egyéni jelleget hangsúlyoznám. Jelentős változást hozna e két évfolyam súlypontozása a többi ellenében. Ugyanis a felsőbb évfolyam munkája inkább tanszékekhez, speciálisabb témákhoz kötött, a TDK-ra inkább a „nyersfogalmazványt" viszik. Ezeken az évfolyamokon a valóságos TDK megítélésem szerint az érintett tanszékek és az egyes hallgatók együttműködése lenne.

Tehát első-, másodéves hallgatók! Szervezzétek meg az alkotóközösségeiteket, és forduljatok a KISZ-bizottság tanulmányi felelőséhez.

Tömpe István

Témák a TDK-pályázatra

Statisztikai tanszék

1. Az 1969/70-es tanévre délelőtti tagozatra jelentkezettek összetételének és felvételi eredményeinek elemzése.
2. Az 1968/69-es tanévben felvételizett és délelőtti tagozatra felvett hallgatók egyetemi eredményeinek összevetése a felvételi eredménnyel.
3. A jelenlegi II. évfolyam elmúlt tanévi statisztika oktatásával kapcsolatos adatok feldolgozása és elemzése.
4. Üzemi statisztikai problémák komputerrel való megoldásához szükséges információmennyiség biztosításának és megőrzésének lehetőségei.

Üzemszervezési tanszék

1. A vállalati terv- és üzemgazdasági funkció tartami és módszertani továbbfejlesztésének kérdései.
2. Gyártmányösszetétel optimális kérdései az iparvállalatoknál.
3. A vállalaton belüli termelőegységek irányítási rendszerének továbbfejlesztése.
4. Fluktuáció vizsgálata egyes nagyvállalatoknál a felvett dolgozók „kikérdezése" útján.
5. Hálótervezési módszerek alkalmazása a műszaki fejlesztésben.

Ipargazdaságtan tanszék

1. A vállalati érdekeltség, a nyereségérdekeltség, a dolgozók anyagi fejlődése szocialista gazdálkodásunkban.
2. A termelői árak szabályozásának fejlődése hazánkban.
3. Az ipartelepítés fejlődése és problémái hazánkban.
4. A vállalati gazdálkodás, a beruházások, a műszaki fejlesztés finanszírozásának fejlődése.
5. A gazdaságossági számítások, a gazdasági hatékonyság elbírálásának fejlődése és problémái.

Számviteli tanszék

1. A számviteli információk hasznosítása a vállalatvezetés különböző szintjein.
2. A vezetési szintek információ-igényei és kielégítésük módjai.
3. Az adatfeldolgozási folyamatok szervezésének elméleti alapjai és metodikája.
4. Az eredmény elemzésének elméleti és gyakorlati problémái.

Politikai gazdaságtan tanszék

1. A szocialista újratermelés bővülésének tényezői.
2. A gazdasági növekedés összehasonlító vizsgálata a szocialista országokban.
3. A gazdasági folyamatok mérhetőségének problémái.
4. A műszaki fejlődés hatása a ráfordítások szerkezetére.

Matematikai tanszék

1. A matematikai közgazdasági modellen alapuló beruházásgazdaságossági számítások.
2. Elektronikus információfeldolgozás a közgazdasági vezetés szolgálatában.
3. Standard programozási modellek kifejlesztése és problémái:
   a) iparvállalati
   b) ipari ágazati
   c) népgazdasági szinteken.
4. Empirikus eloszlások konstrukciójának problémái.
5. Többváltozós rendszerek elemzésének matematikai-statisztikai módszerei.

Pénzügy tanszék

1. Vállalati jelentés pénzügyi forrásai és azok orientáló hatása a vállalati döntésekre.
2. Mezőgazdaság finanszírozásának egyes kérdései.
3. Beruházási politikánk időszerű kérdései.
4. A költségvetés bevételeinek közgazdasági funkciói.
5. Különböző szintű költségvetési tervek mikroökonomiai és pénzügyi problémái.

Filozófia tanszék

1. A termelési mód marxi—lenini elmélete.
2. A munka marxi—lenini közgazdasági és filozófiai felfogása.
3. A szocialista gazdaság működésének lenini koncepciója.
4. Gazdaság és politika összefüggése Lenin 1917 utáni munkáiban.

Gazdasági földrajz és Regionális gazdaságtan tanszéke

1. A területi munkamegosztásban bekövetkezett változások fő tendenciái és tényezői hazánkban.
2. A település-hálózatban, ill. a település-szerkezetben végbement változások hazánkban.
3. Az ipar területi decentralizációjának módszerei és hatása az iparilag elmaradott területeken.
4. A fejlődésben visszamaradt agrárterületek fejlesztésének kérdései.

Gazdaságtörténet tanszék

1. Tanulmány a szocialista Magyarország negyedszázados gazdasági fejlődéséről (egy-egy ágazat történeti fejlődési problémája; növekedési ütem stb.).
2. Valamely gyár vagy valamely mezőgazdasági üzem gazdaságtörténetének feldolgozása a felszabadulásunk utáni időszakban.

Tudományos szocializmus tanszék

Konkrét témát nem jelöl meg; a hallgatóktól olyan dolgozatok készítését várja, amely a tárgy jellegének megfelelően elsősorban helyi jellegű eseményekkel foglalkozik a felszabadulás, ill. az azt követő években. Pl. helyi Népfront politikája, a helyi Nemzeti Bizottság összetétele és tevékenysége stb.

Népgazdaság tervezése tanszék

1. Termelési és szállítási folyamatok modellezése.
2. Az ipari árrendezés fejlődése Magyarországon.
3. Nemzeti jövedelem növekedési üteme és a termelési struktúra nagy távlatú kérdései.
4. Képzés és foglalkoztatási struktúra nagy távlatú kérdései.

Kereskedelem gazdaságtan tanszék

1. Belkereskedelmi áruforgalom várható alakulása a negyedik ötéves tervben.
2. A marketing alkalmazásának lehetőségei a kereskedelmi vállalatok különféle típusainál.
3. A reklámhatékonyság vizsgálatának módszerei.
4. Az idegenforgalom fejlesztésének tervezése.
5. A vendéglátó hálózat korszerűsítésének főbb irányai.

Közlekedés tanszék

1. A nyereségérdekeltségi rendszer és a személyi részesedés növekedésének összefüggései a közlekedési és hírközlési vállalatoknál.
2. A munkaidő-csökkentés hatása egy-egy közlekedési ág jármű- és munkaerő-kapacitása kihasználására.
3. Közlekedési és hírközlési beruházások népgazdasági hatékonyságának kérdései és számítási módszerei.
4. A fuvarpiac sajátosságai, a keresleti analízis módszerei (valamely ágazatnál vagy általánosan).
5. Matematikai modell kidolgozása konkrét gépkocsi-fuvarozási feladatokra.

ALBÉRLET AZ EMELETEN...

1 — Jó napot kívánok, N. néni. Úgy tudom, albérletet tetszik kiadni. Érdeklődni szeretnék...

— Ugyan kislány! Nem tud olvasni? Nézze csak meg, mi van az ajtóra írva: FIZETŐVENDÉG SZOLGÁLAT. Nem jöttek. Miért nem jöttek előbb? Pedig egy egész napot húztunk rá a határidőre. Tudja, lelkecském, jobban élünk így. Ugye megérti?

★

2 — Rendben van, holnap elviszem hozzád a jegyzeteimet. Hol is laksz te?

— Ma még lakom is valahol, de holnap lejár az albérletem. Pedig nem akarok tovább ott lenni.

— ...?

— Igaz, hogy csak 250-et kell fizetnem, viszont a házinéni ennek fejében azt kívánja, hogy a drága kicsi lányának délután háromtól már rendelkezésére álljak, és ha valami problémája van a tanulással, addig foglalkozzam vele, amíg meg nem érti. Nyolc óra után is csak különösen indokolt esetben tartózkodhatom házon kívül. Például, ha a szüleim meglátogatnak.

Szeretnék kollégiumban lakni, de egyelőre lehetetlen. Ötödik kategóriás vagyok!

★

3 — Ugye, te érdeklődsz az albérletek iránt? Képzeld, az egyik ismerősömnek még mosni sem lehet, csak a legszükségesebb cuccokat. Egyik nap felpakolt, hogy elviszi a szennyest egy pesti rokonához, s ott kimossa. Erre az öreglány nagy csetepatét csapott: hogyan képzeli ezt! Így lejáratni egy szegény öregasszonyt, aki mindenben csak a javát akarja, akinek párja nincs a kerületben!...

★

4 Kétszemélyes albérlet fiúknak.

Alapterület: 10 négyzetméter. Berendezés: egy heverő, egy campingágy, egy ruhásszekrény, egy használhatatlan cserépkályha, dohányzóasztal, két szék. Könyvespolc nincs. Fűtés villanymelegítővel, a villanyszámlát a diákok fizetik, szellőztetés nehézkes, ugyanis az ablak a gangra néz. Hetente egyszer lehet fürödni.

Ára fejenként 300 forint.

★

Eddig olyan esetekkel találkoztam, ahol eléggé rosszak a körülmények, de még viszonylag nem magasak az árak. Nézzük, milyen problémái vannak azon diáktársainknak, akik a főbérlőkkel és az ellátással meg vannak elégedve. De:...

5 — Az elutasító válasz a kollégiumi fellebbezésemre utolsó percben jött meg — mondja az elsőéves Tóth Klára. —. Szeptember elsején este 10-kor még az utcán álltunk, és nem tudtuk, hol alszunk aznap éjjel. Végül is sikerült bundáznunk, egy üdülőben kaptunk szállást éjjelre.

A szobánkban két heverő, két szék, egy asztal, egy üveges szekrény, egy fehérneműs szekrény és egy könyvespolc van.

Ezért fizetünk fejenként 400 forintot, plusz 100 forintot villanyra és fűtésre. Ráadásul nem kapok ebédjegyet, mert ötödik kategóriás vagyok. További 3—400 forint reggelire, ebédre, vacsorára, tisztálkodásra.

★

6 Miután becsöngettem a Szent István krt. 4. egyik lakásába, izgatottan vártam, hogyan néz majd rám a főbérlő, mit mondok, miért érdeklődöm a lakásban albérlőként élő lányok helyzete, problémái iránt.

Hamarosan megnyugodtam, mert *Kaszás Éva* nyitott ajtót, akivel megbeszéltük a randevút. Tágas, hangulatos szobába léptünk, ahol modern a berendezés, kényelmes heverők, ruhásszekrények, íróasztalok, gázfűtéses cserépkályha fogadott. A falon színészek és énekesek fotói. Rögtön úgy éreztem, a háziak csak fiatal, modern emberek lehetnek, ha megengedik ezt a díszítést.

— Idős pedagógus házaspár vásárolta a fiának ezt a lakást, amit egyelőre mi használunk. Minden rendelkezésünkre áll. Akkor megyünk el, akkor jövünk haza, amikor akarunk.

— Gondolom, nem kis ára lehet ennek a kényelemnek?

— Hárman lakunk itt, fejenként 500-at fizetünk. Ebben benne van minden. Pár hétig naponta busszal jártam be Dunaújvárosból, az albérlet nagy könnyebbség, de:

hivatalosan, sokkal részletesebben kellene megvizsgálni a kategorizálást. Minden körülményt figyelembe vehetnének a besorolásnál.

— Szüleim ugyanis eltartási kötelezettséget vállaltak a bátyám felesége és kisgyermeke felett. Nem mindegy tehát, hogy hárommal, vagy öttel osztjuk a fizetést. Ha figyelembe vennék ezt, akkor a harmadik kategóriába tartoznék, s kapnék koleszt.

Szerencsére most a negyedik kategóriába soroltak, kaptam ebédjegyet, de még így is rengeteg pénzre lenne szükségem, hogy rendesen éljek. Eddig legalább öt—hat kérvényt megírtam, nagyon szeretném ha lenne eredménye.

Nagyon bántana, ha a tanulást anyagi problémák miatt kellene megszakítanom...

★

Elgondolkozva mentem hazafelé. A pesti diákoknak fogalmuk sincs arról, vidéki társaiknak milyen alapvető, súlyos gondokkal kell megküzdeniük azért, hogy elvégezhessék egyetemi tanulmányaikat. Vannak ugyan kollégiumaink, az Érdekvédelmi Bizottság rendszeresen próbál albérleteket szerezni, mindez azonban — a tapasztalatok szerint — még igen kevés!

Több segítségre lenne szükségünk! Hogyan? Hirtelenjében nem tudnám megmondani valamennyi választ. Talán más sem. De együtt, közösen, több segíteniakarással, nagyobb lelkiismeretességgel biztosan sikerülne. Próbáljuk meg!

Házi Irén

Mikor kezdődik az egyetem — egyeseknek?

— Mit koncentráltál? — kérdeztem egy másodéves, tarisznyás, farmernadrágos kislányt.

— Pol. gazdot.

— Milyen?

— Ó, nagyon klassz. Sajnos ma van utoljára. Mindig 10-re kellett járnunk, úgyhogy jókat aludhattunk, ekkorra már köt. irodalom könyvek is elfogytak a könyvtárból, s ilyenkor teljesen megnyugodott a lelkiismeretünk. Szabad volt a „lógás".

— Most mit csinálsz?

— Megyek haza, hétfőtől kezdődik az egyetem.

Mivel lányokkal kapcsolatban sose tudhatja az ember, utánajártam a dolognak. Valóban így is fel lehetett fogni a dolgot, de úgyis, ahogy

Sz. Gy. mondta, „számomra az egész pg. anyagban a pénzügyi, pénzelméleti részek voltak a legkomplikáltabbak. Ezért nagyon örültem, mikor megtudtam, hogy a koncentrációk témája a pénz. Most négy hét után úgy érzem, alaposan átgyúrtuk az anyagot."

Egyetemünkön a II. évfolyamon 59 fővel indult meg a pg. koncentrált oktatása három csoportban **Kappanyos Vince** és **Zelkó Lajos** adjunktusok vezetésével. Ezzel kapcsolatban — kérdeztük meg Zelkó elvtársat: mivel foglalkozott ez a szeminárium?

— E szeminárium anyaga a marxista pénzelmélet, a jelenlegi tőkésországok belső és nemzetközi pénzügyi rendszere volt. A marxi pénzelméletet a Politikai gazdaságtan bírálatához c. mű és a Tőke III. kötete alapján tárgyaltuk. Kötelező irodalom volt pl. **Hilferdig** Finánctőke c. munkájából a pénzelmélettel kapcsolatos részek, **Erdős Péter** könyve stb.

Az átfogó kép mellett foglalkoztunk a jelenlegi konkrét pénzügyi helyzettel, a frankválsággal, a márka előretörésével, olyan elméleti kérdésekkel, mint a mennyiségi pénzelmélet, ez milyen oldalról bírálható, aranypénz és önérték nélküli pénz esetén is, menynyiben befolyásolja a mostani pénzegység értékét. Másik érdekes téma a papírpénz és a hitelpénz megkülönböztetésével, elhatárolhatóságával kapcsolatos problémák. Nemzetközi pénzügyek esetén vizsgáltuk azt, hogy valóban leértékelt-e az arany a jelenlegi tőkés pénzügyi konstrukcióban.

— A koncentráció négy hétig tartott, heti háromszor két órában. Mi volt a biztosíték arra, hogy a hallgatók valóban foglalkozzanak az anyaggal? Nem bizonyult-e kevésnek a heti hat óra?

Természetesen kettőn állt a vásár. Ha a megadott irodalmat elolvasták, az igen lekötötte őket, hisz ez az irodalom nagyrészt nehéz és sok volt. És éppen az az egyik célja ennek az oktatási formának, hogy maguk a hallgatók vegyék át, olvassák el az anyagot, ne csak hallgassák, mint az előadásokon. A szeminárium nem számonkérő jellegű volt. E foglalkozások rendje általában az volt, hogy a diákok a megadott kötelező irodalom kapcsán kérdéseket tettek fel, megbeszéltük a homályosabb, bonyolultabb részeket, majd a soron következő anyag megtárgyalására tértünk át.

A koncentráció végén volt egy házi dolgozat, melyben arról kellett beszámolni, hogy az oktatási időszakban tárgyalt kérdések eddigi ismereteikhez képest mennyiben jelentettek számukra újat a pénzelmélet terén.

A dolgozatok hetven százaléka közepes volt, mely abból is adódott, hogy csak az anyag egy részét vették át alaposabban.

A fennmaradó 30 százalék felefele arányban oszlott meg a nagyon rossz és az egészen kiváló dolgozatok között. Végül is az a tapasztalat, hogy a második évfolyamon már helyes módszer a házi dolgozatok iratása, mert arra sarkallja a hallgatókat, hogy végiggondolják, mit adott nekik a kurzus.

— A dolgozatok eredménye kihat az aláírásra?

— Természetesen, de ez még a vizsgajegyre is kihat. Az aláírásnak feltétele e dolgozat elfogadása és a foglalkozásokon való rendszeres részvétel.

A tanszéken ugyanis új vizsgáztatási rend lesz, melynek alapján a félévi kollokviumi jegyeket a szemináriumvezetők a fent említett kritériumok alapján adják, abban az esetben, ha határozott képük van a hallgatók felkészültségéről.

Ellenkező esetben vizsgázniuk kell.

— Összefoglalva milyen tanulsága van a politikai gazdaságtan koncentrált formában történő oktatásának?

— Egyelőre magunk is kísérletezünk. úgy látszik, azonban, hogy kisebb-nagyobb változtatásokkal még hasznosabb lesz. Például jobban kell ügyelni, hogy a kötelező irodalom kellő mennyiségben álljon rendelkezésre a könyvtárban. A foglalkozások lebonyolításának módszerén is sokat lehet és kell javítani. Kiselőadásokat íratunk majd a hallgatókkal, ezzel is ösztönözzük őket önálló tudományos kutatásra. Igen fontos a helyesen megválasztott téma, ami jelen esetben jól sikerült.

Csak helyeselni tudjuk a szeminárium nem számonkérő jellegét. Hisz ebben az esetben tényleg a hallgatóra van bízva, foglalkozik-e az anyaggal vagy sem, és nem középiskolás módszerekkel „serkentjük". Ebben az esetben a témaválasztás valóban sikeres volt, de más csoportok, amelyek szintén valamilyen elméleti tárgyból koncentráltak, sokszor panaszkodtak, hogy számukra érdektelen témákkal foglalkoztak. Ezért célszerű lenne koordinálni a hallgatók és a tanárok kívánságait, hisz nem vitás, hogy a tananyag és a hallgatók érdeklődési körének összeegyeztetése az eredményt pozitív irányban befolyásolja.

Egerszegi Csaba

Most ki a fejes?
(Foto: Móra)

Bemutatjuk

Név: Horváth Judit.
Évfolyam: II.
Szak: Belker.
Sportág: kosárlabda.
Egyesület: Közgazdász SC.

Bizony, már régen mutattunk be lapunk hasábjain egyetemi egyesületünkben sportoló hallgatót. Ezt a mulasztásunkat most pótoljuk.

Horváth Judit, a Bp. I. osztályban játszó női kosárlabda-csapatunk nagy erőssége. Még általános iskolás korában kezdett kosarazni a Spartacus ifiben, majd a Kossuth Zsuzsa Gimnázium ifjúsági és a VM Közért felnőtt NB I-es gárdája volt pályafutásának következő állomása. Ezután került egyetemi klubunkba és meghívták az utánpótlásválogatottba is.

— Hányszor van edzésed hetenként?

— Kétszer, de lejárok régi csapatomhoz is dobálni. Ezenkívül teniszezem a Közértben. Nagyon szeretem a sportot, régebben úsztam és tornáztam.

— Távolabbi célod a sportban?

— Jövőre beíratkozom az edzőtanfolyamra, mert edző szeretnék lenni. A játékvezetői tanfolyamot már elvégeztem.

A kép önmagáért beszél. Jól mutatja a szűk helyet, ahol alig férnek el a ruhák, a könyvek. A két hallgató ágyon ülve tanul. Gyuricza Imre és Dobai Attila a XII. kerületi Szilágyi Erzsébet fasor 34-ben egy apró szobáért fejenként 500—500 forintot fizet, amely még csak nem is külön bejáratú. Hasonlítsuk össze a Szent István körúti garzonlakással. Micsoda különbség?! A főbérlő egyébként Gerzsenyi Péter, főkönyvelő az egyik budapesti tsz-ben, s a négyszobás lakásból kettőt albérlőknek adott ki. Felháborító, hogy ilyen nagy összegeket zsebelhetnek be egyes lakásuzsorások a vékonypénzű diákoktól.

H. I.

Börze a la Közgáz

A figyelmes szemlélő két élesen elkülönült csoportot vesz észre egyetemünk hallgatói között. Azokat, akiknek van, vagy volt, s azokat, akiknek nincs. No, nem holmi aranybánya-részvény, olajérdekeltségről van szó. JEGYZET: ez az a varázsszó, mely megdobogtatja a szíveket, s harcba szólítja a bajvívókat.

Aki már írt két ZH-t anélkül, hogy a témával kapcsolatos írott szövegre bukkant volna, megérti ezt az elkeseredett küzdelmet.

Akiknek nincs, gyanakvó, fürkésző tekintettel járkálnak, s bár írásaikkal szemben is bizalmatlanok, közös harcot folytatnak. Keresztbe fekszenek a felsősök termének ajtajában, ülősztrájkot folytatnak a jegyzetellátó előtt, éhségsztrájkba kezdenek az előadások alatt (ez a legnagyobb megpróbáltatás számukra) —, hogy csak a szervezett akciókat említsem. (A parlamentbe menesztendő küldöttség kijelölése lapzártáig még nem fejeződött be.)

Történnek persze túlkapások is: egyes elvetemült kolléginák tisztességtelen ajánlatokkal üldözik a felsős ifjakat; valamint szórványosan betöréses (könyv) lopások is előfordulnak, de ezektől a többség elzárkózik.

Az anyagiasak extraprofitra tesznek szert jegyzeteik pénzzé tételekor — ezen piszkos ügyletekben rejlik több balatoni villa építésének anyagi bázisa!

A harc kimenetele még kétséges; reméljük az ENSZ-csapatok beavatkozását, valamint a Jegyzet — el — Látó Váll. áldásos közvetítő küldetését.

Dombi Zsuzsa

MEGTÖRTÉNT...

A Makarenko egy lányszobájának lakójával ismerkedett — az ablakokon keresztül —, a szemben lakó állatorvos hallgató. Hirtelen a fiúszoba mélyéről, társa felkiált:

— Tiéd a nő, enyém a konzerv!

A lányszobába (melybe nem az ablak tisztasága, hanem függönyhiány miatt lehet belátni), a szemben levő házból egy néni átkiabál:

— Ne ingereljétek többet a férjemet!

Fenti 60 év körüli úriemberrel kapcsolatban, egy lány megjegyezte:

— A múltkor nagyon idemosolygott, de hiába. Nem vetkőztem le.

Pégé szeminárium.

— Elmélet és módszer szorosan összefügg. Példa erre, az elméleti módszer.

— Melyik a kedvenc tantárgyad? — kérdezem egy ismerős lánytól.

— A honvédelmi ismeretek — feleli büszkén.

— ? ? ?

— Ugyanis még egyszer sem volt megtartva.

Villamoson hallották:

Fiú és lány beszélget. A lány (kiléte eddig ismeretlen), megkérdezi: — Te, tényleg hülye, ez az Ödön, vagy csak tetteti? (Hm... A nyomozást elkezdtem.)

Tájékoztatón az előadó ezt a példát említette:

— Ha Simon Templar Pestre jönne...

A mellettem ülő lány felcsillanó szemmel közbevág:

— Rögtön csináltatnék egy új ruhát!

— : —

Egy ízben nagy beszélgetés közben, szerényen (és könynyelműen) megjegyeztem: — Én is voltam ám a tv-ben.

— Nagyobb sikered lenne, ha a rádióban szerepelnél — oktat ki egy hajadon.

— . —

Diáktársam filozófiát tanul „Thales, az első görög filozófus..." olvassa az ismerős nevet és felkiált: — Szegény, még filozófus is volt?!

K. Ödön

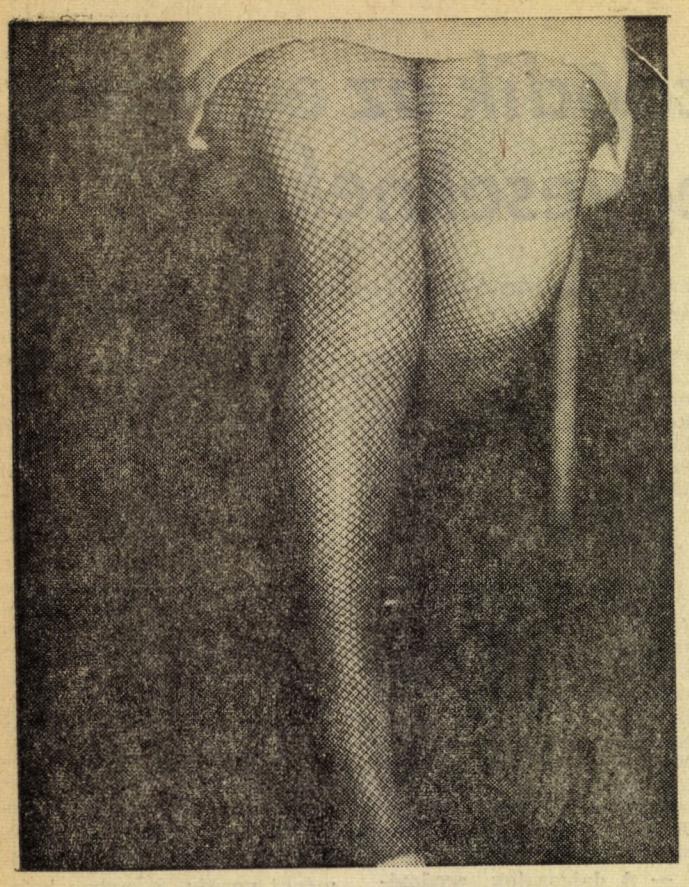

Lábra kapott a fejetlenség

Mégsem lettem szerzetes, avagy Muri a Makarenkóban

Szeptember 30-án szent esküt tettem. A fogadalom három pontból állt: 1. Ezután minden előadáson pontosan megjelenek, 2. többet nem iszom szeszesitalt, 3. Nem fogok részt venni táncmulatságokon és ezzel is tartózkodni fogok a női nemtől. Logikus, hogy e hó első napján megjelenésemmel növeltem a kollégium bulijának fényét. (Elég sötét volt). Az csábított a tévelygésnek útjára, hogy a hírverés szerint azon száz, akik még nem kaptak ösztöndíjat, 10 fillérrel olcsóbban vehetnek részt a dorbézoláson. Különben is — gondolám balgán — ismerősök lesznek a pénztárban. Esteli 10 óra után tehát teljes díszben elindultam a tett színhelye felé. Többen csodálkozásuknak adtak kifejezést, azon furcsa körülmény láttán, hogy nyakkendőt, meg ilyesmit viselek. Megnyugtattam mindenkit, hogy ez hasonló ritka alkalmakkor — mint például országgyűlés, gólyabál, stb. — fog csak előfordulni.

Ezután megállapodtam a bejáratnál, ahol is a néha előforduló bókokat önérzetesen, de visszautasítottam. Sajnos, később nem a virágok, hanem a csalódások hullottak rám. (Bár virágot a virágnak!) Hiába hivatkoztam eltartatlan családomra, éhező újságírói mivoltomra, arcátlanul pénzt követeltek, holmi belépődíjként és a 10 filléres kedvezmény nélkül. Serény szitkozódás mellett leszurkoltam a vámot és beléptem volt. Ekkor ért a legnagyobb csalódás, éppen megcsalt engem. Az Erzsi. Ott a szemem előtt. Ökölbe szorítottam a kezem, (zsebemben). Se bicska, se pisztoly ilyenkor az ember fiánál, így csak elméláztam eme isteni — helyesbítek — (nem kell megijedni) ma pártbüntetésen. Elénekeltem magamban a „sose halok meg, soha, soha..." kezdetű nótát, és főmben merész gondolat villant meg.

Rögvest Zsuzsanna keresésére indultam. Ő volt az, aki többször is gyümölcsféleségek ajándékozásával megmentett az életnek, s így rokonszenvem teljes mennyiségét elnyerte. Miután megtaláltam, szóba elegyedtem vele. Fogadalmam teljes felfüggesztése mellett döntve, hangot adtam ama nézetemnek, hogy szeretem a Vermuthot, amit ő is helyeselt. Miután tisztáztuk azon problémát, hogy szép időnk van, (zuhogott az eső), meglátogattuk az alkoholnak szentelt helyiséget. Ottan egy üveggel szereztem be az említett itókából. A dugónak a palackba való sikeres bepasszírozása után a tartalom kisebb részét Zsuzsának és szobatársainak adományoztam. Majd a többit megittam. Ennek utána teljes hévvel rávetettem magam a táncparkettra, ahol is igen jó számokra himbálózhattam. Egyszer azonban elfogott a páni félelem. A „kell, hogy várj" címzetű számot kezdték pengetni. Pedig nem tudok úszni. E nóta ugyanis a lányoktól könnytengert vált ki.

A hátralevő idő kellemesen telt el, a NEOTON igazán remekelt. Kettő óra tájt lett vége a nemes szórakozásnak. Mikor is elváltunk. Sikerült szobámba botorkálnom, kicsavartam az ingem és elnyúltam a priccsen. A fekhely (mely elnevezést ez csak osztályon aluli fegyintézetekben érdemelte ki), keménysége ellenére mélyen elaludtam. Egyszer csak tankdübörgésre ébredek: szobatársam érkezett meg. Öt óra. Szerencséjére a káromkodásra is fáradt voltam. Alélt-ságomból az vert fel, hogy a gyomromba gyalogolt — hoztam neked kakaót, — rebegte. Ténylegesen egy üveg kakaó volt kezében. Mit tehettem? Megittam és ismét elnyúltam. Még ébren, utolsó gondolatom az volt, hogy a gólyabálra is elmegyek... de hogy kivel?

Koch Ödön

É E N X E T K Á Z I S B A N

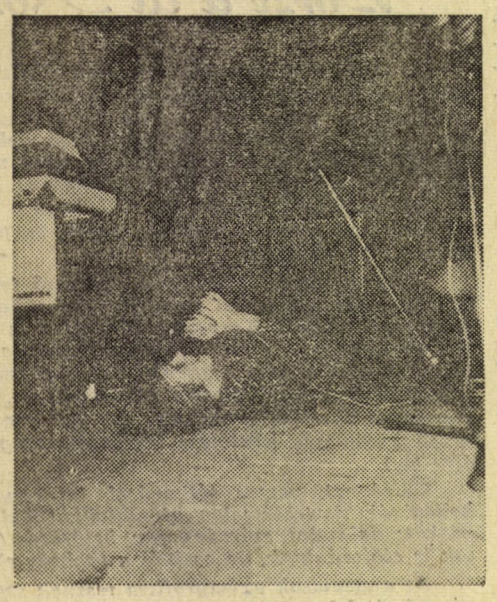

TELE-VÍZIÓK

TV-híradó

Már majdnem vége. Csak az időjárásjelentés hiányzik. A képernyőn feltűnik Takács Marika: A Meteorológiai Intézet elnézést kér, de nem tudja megmondani, milyen idő lesz holnap. És különben is, mikor vesznek a kedves nézők egy kecskét maguknak?

Snitt. Vége.

Ipari adás

Színhely: szövőgyár. Egyik lány ládát tol. A másik sző. Vitray hangja: Ilike remek dupla-Axellal dobta át a vetülőt. Ilikén egyébként piszkosszürke köpeny van, lábán fehér vászoncipő, a haja baboskendő alá van összefogva. De micsoda kendő ez. Ezt kellene a kedves nézőknek színesben látniok. Ha azok a babok beszélni tudnának.

Telesport

Itt vagyunk az Öttusa VB lovaglóversenyének színhelyén. A pályán éppen Kerevet látható Szelestyák nevű lovasával. Szelestyák egyébként 11 éves, barna herélt, a törökbálinti Kék a kökény SE versenyzője.

Svéd film

Ágyjelenet. A hősnő most húzza le a... A hős már nem húz le semmit. Snitt. A hősnő lehúzta a, a továbbiakban már neki sincs mit lehúznia. Csendes félhomály, buja zene. Izléses cuppanások.

Hirtelen kivilágosodik a képernyő. A hősnő egy kávés staniclibe csomagolva:

Ezt fütyüli minden rigó:

Kitűnő kávé a RIO.

—i—

Ki mit vár a gólyabáltól?

Aki már 14 utóvizsgával rendelkezik: Játsszanak olyan hangerővel NEOTON-ék, hogy a rezonanciától összedőljenek a falak!

A stréber: Örülök, hogy a kollégiumból mindenki elmegy a bálba, így legalább nyugodtan tudom tanulni Hegel elidegenedését.

A prof.: Ha most kitombolják magukat hallgatóink, akkor a hétfői előadáson kettőzött szorgalommal fognak jegyzetelni.

A büfés: Most végre megoldom szakmánk nagy kérdését: „Hogyan csináljunk száz szendvicshez valóból 400 darabot!

Stucek Matild, I/50: Remélem, ma este végre levetkőzöm... a gátlásaimat.

(— iF —)

Feketekrónika?

Az aggódó csoporttársak kérik a velük együttérzőket, hogy elkallódott barátaik megkeresésében segítsenek. Az eltűntek száma bizonytalan, csak egy bizonyos: számuk hétről hétre lineárisan növekszik.

Jól értesült körök tudni vélik, hogy az illetők krónikusan az alternatív bevezető kollégium előadásairól hiányoztak.

ÁLTALÁNOS SZEMÉLYLEÍRÁSUK:

Koruk: 18—24 év. **Magasságuk:** 152—193 cm. **Hajuk:** vöröstől a barnáig, a szivárvány minden színében pompázik. **Szemük:** ugyancsak színjátszó. **Orruk:** hegyestől a piszéig mindenféle változat. **Öltözékük,** szoknya, nadrág, blúz, zokni, harisnya, szandál, cipő, kardigán..., a fehérneműt a közerkölcs védelme érdekében nem részletezzük.

Megjegyzendő: köztük néhányan hosszú hajat és szakállt viselnek. Oka: az „egyetemista" bélyeg rásütésétől való félelem.

Ebből is látható, hogy előre megfontoltan cselekvő „bűnözőkről" van szó, akik a legelképesztőbb módon igyekeznek a szülői, tanári, illetve vakbuzgó csoporttársi számonkérés elől menekülni.

A Közgazdász Hírügynöksége szomorúan tudatja, hogy az egyetemi milícia mindent megtett felkutatásukra — eredménytelenül. A kiterjedt detektívgárda végső próbálkozásként felhívást intéz **a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem I. féléves hallgatóihoz,** melynek papír és hely hiányában csak lényegét közölhetjük: „Ha nem akarjátok, hogy az elvetemült lógosok példája tökéletesen megbomlassza közösségeteket, azonnal lássatok munkához, és kutassátok fel tartókodási helyüket! Ecseteljétek az alternatív előadások célját. Győzzétek meg őket arról, hogy csak és csak is azért érdemes egyetemistának lenni, hogy ezeket az érdekfeszítő beszédeket meghallgassák. Ha ez sem válik be, használjatok megfélemlítő eszközöket! Prédikáljatok a vizsgakötelezettségről, illetve az aláírás megszerzésének feltételeiről.

Előre is köszönjük sikeres közreműködéseteket."

A lapzárta után érkezett híranyagból: a nyomozás sikerrel járt. Az elveszetteket otthonukban, a Pipa utcában, illetve más Duna-parti szórakozóhelyeken megtalálták.

Sajnálatos módon azonban a jóakaratú baráti prédikációk hatástalanok maradtak. Az egyetemi milícia végső felhívására, ők egy jóindulatú kéréssel és figyelmeztetéssel válaszoltak:

„Könyörgünk, imádkozunk egy kicsit színesebb alternatív előadásokért. Ha kérésünk nem talál meghallgatásra, nyugodt szívvel jósolhatjuk, az elmaradók, „lógósok" száma nem lineárisan, hanem exponenciálisan fog emelkedni."

Berencsy Judit I/3.

Gólya, melák és a szőke csoda

SZELINEK, A GÓLYA, Abadrákászról származott. S hogy első éves volt, no meg a lába is a megszokottnál hosszabbra nőtt, rajta is maradt a „gólya" csúfnév. Eleinte csak somolygott ezen, olykor vigyorgott is, mikor gúnyolták, de később — másodéves korában — már tiltakozott ellene. Meg is mondta szobatársainak, hogy alkalom adtán néhányuknak betöri az orrát.

Mikorra felgyógyult, megjött az esze is.

Az egyik előadás után félrehívta az évfolyam másik üdvösképét, a melák Juhászt, aki jelzőjét azzal érdemelte ki, hogy az ELTE pszichológiai szakának egy szőke csodáját a kapitalista tőkefelhalmozással akarta térdre kényszeríteni. Szóval, Szelinek, a gólya és a melák Juhász megalakították az évfolyam első véd- és dacszövetségét. Először titkos szavazással akarták eldönteni, hogy kit illessen meg az elnöki tisztség, de mindketten egyenlő pontszámot értek el a választáson. Szelinek, a gólya ezután igyekezett meggyőzni a melák Juhászt, hogy ő, mármint Szelinek alkalmas csak erre a posztra. A melák Juhász könnyes szemmel ismerte el vezetőjének, s nagy csapkodással tisztogatta ülepén krémszínű nadrágját. Mert Szelinek, a gólya, sosem szeretett cipőt tisztítani.

„Első ténykedésünknek Ibike, a szőke csoda visszahódítását jelöljük" — írták sebtében fogalmazott munkatervükben. „Minthogy Juhász tagtárs képtelen volt a tőkefelhalmozással elnyerni az ifjú pszichológus szerelmét, úgy határozott szövetségi ülésünk, hogy a gazdasági mechanizmus továbbfejlesztésének egykét problémakörével kényszerítjük a porba azt a némbert. Ha erre sem hajlik, leitatjuk, s elraboljuk tőle a francia szempilla-festékjét..."

MASNAP DÉLUTÁN — a filozófiai szeminárium idején — mindketten ott kóválygotak a Kígyó utca sarkán. A melák Juhász egyéniségéhez illő nyakkendőket bámult a kirakatban. Szelinek, a gólya jobban álcázta magát — ösztöndíjának maradékát fagylaltozással dorbézolta el. Nyalta, nyalta, s közben vizenyős szemét az árkád felé meresztette.

A melák Juhász — ő is konspirált — pillantotta meg elsőnek Ibikét, a szőke csodát. Nagysebesen átvágott az úttesten, miközben majdnem feldöntött egy arra haladó Trabontot. Szelinek, a gólya is utána eredt, mert végül is ő volt az elnök.

Ibike, a szőke csoda lekicsinylően pillantott ki francia szempilla-festékje alól, s a melák Juhász bocsánatkérően húzta fel nadrágján a zipzárat. (A készen vett ruhával mindig baj van!) Közrefogták Ibikét, a szőke csodát és a melák Juhász költségére a reprezentatív Károlyi utcai söntésbe invitálták. Mondván, málnaszörp mellett nyílik meg a nő szíve.

Utközben Szelinek, a gólya ragaszkodott az ülés határozatához — elkezdte magyarázni a hölgynek, hogy a gazdasági mechanizmust hordozó törvények egymáshoz és a pólustörvényekhez való viszonyában új minőség általában csak hosszabb mennyiségi felhalmozódás eredményeként alakulhat ki.

Ibike, a szőke csoda pirulva jegyezte meg, hogy a felhalmozódás szó talán egy kicsit erős volt, mire a melák Juhász helyeslően bólogatott. Erre Szelinek, a gólya is elpirult.

Ezután a melák Juhász próbálkozott: Das neue ökonomische System der Planung und Leitung der Volkswirtschaft — vágta ki az egyetlen összefüggő német mondatot, melyet a minap olvasott egy könyv borítóján... Yes —, helyeselt a lány, s még hozzátette, hogy a Juhász úr nagyon szépen beszél franciául. Erre Szelinek, a gólya helyeselt.

A HETEDIK FÉLDECIT követően — mert Ibike, a szőke csoda csak steril italt volt hajlandó fogyasztani — a melák Juhász egy félig telt sörös-hordóra állva ismertette a söntés tiszteletre méltó vendégeinek az elsődleges célokkal összefüggő kapcsolatok elmélyítésének következményeit. Szelinek, a gólya pedig lehúzta cipőjét, mert szorította.

Ibike, a szőke csoda, miután leöntötte a nyolcadikat, alig tudta kitántorgatni a két ifjú titánt a kocsmából, s megóvni őket a törzsközönség kissé jogosnak látszó pofonjaitól. Hazakísérte őket, vigyázva arra, hogy baleset nélkül ússzák meg a napot. Csak a kollégium portása morgott mérgesen, hogy ím két deli részeg legény, s egy törékeny hölgynek kell őket hazatántorgatni. Aztán Ibike, a szőke csoda ellibegett, mert hatra rendevúja volt.

Másnap a melák Juhász karikás szemekkel kereste fel elnökét rezidenciáján. Hatvan forintot követelt tőle, a hódítás anyagi kihatásának felét. Szelinek, a gólya morcosan kászálódott ki a paplana alól, s „frászt a beledbe" döntéssel megsemmisítette a tagság óhaját. Erre a melák Juhász Szelinekhez, a gólyához vágta a hozzá legközelebb levő párnát, majd a folyosón, vérző orrát törölgetve bánatosan bömbölte, hogy semmisnek veszi a véd- és dacszövetséget.

Szelinek, a gólya pedig visszabújt paplana alá, s békésen hortyogva Ibikéről, a szőke csodáról álmodott, aki esdeklően kéri, hogy a nagy Szelinek emelje fel magához.

Arra ébredt, hogy szigorlatra kell mennie.

Kovácsi Miklós

KLUBPROGRAM

Október 16., csütörtök: **Bridzs-kör.**

17., péntek: **„Mikor lesz a forint konvertibilis?"** Vendégünk: **Hágelmayer István** tnszv. docens.

18., szombat: **Gólyabál.**

19., vasárnap: **Tánc.** Közreműködik: NEOTON együttes.

21., kedd: **Saját** „Eötvös"-kollégium (vita) vagy gazdasági ötletroham.

22., szerda: **Dán—magyar** labdarúgó-mérkőzés, tv-nézés.

23., csütörtök: **Disc Jockey Club.**

24., péntek: **A klub vendége:** Szepesi György.

25., szombat: **Magnóstánc.**

26., vasárnap: **Tánc.** Közreműködik: NEOTON együttes.

28., kedd: **Ifjú Közgazdászok Klubja.** MTESZ-rendezvény.

29., szerda: **„Filmklub 99".**

30., csütörtök: **Bridzs-kör.**

31., péntek: **POL-KVIZ.**

November 1., szombat: **Magnóstánc.**

2., vasárnap: **Tánc.** Közreműködik: NEOTON együttes.

Sporteredmények

Cselgáncs:

Budapesti Junior csapatbajnokság: 1. Spartacus, 2. Újpesti Dózsa, 3. KSC.

Kosárlabda:

női: KSC—Orion 2:0 (az ellenfél nem állt ki)
férfi: KSC—KSI 73:83
KSC—Orion 66:70

Röplabda:

női: Gyoma—KSC 3:0
KSC—VTSK 3:0

Asztalitenisz:

férfi: VTSK III.—KSC 10:6

Labdarúgás:

KSC—Rádió 3:0
KSC—Soroksári Textil 2:0
KSC—Soroksári Vasöntő 0:1
KSC—25. számú Építők 1:0

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Megjelenik kéthetenként a tanulmányi időszak alatt
Felelős szerkesztő: Kincses György
Szerkesztőség: Budapest IX., Dimitrov tér 8.
Telefon: 186—850/139
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Készül a Szikra Lapnyomdában